226
E 31

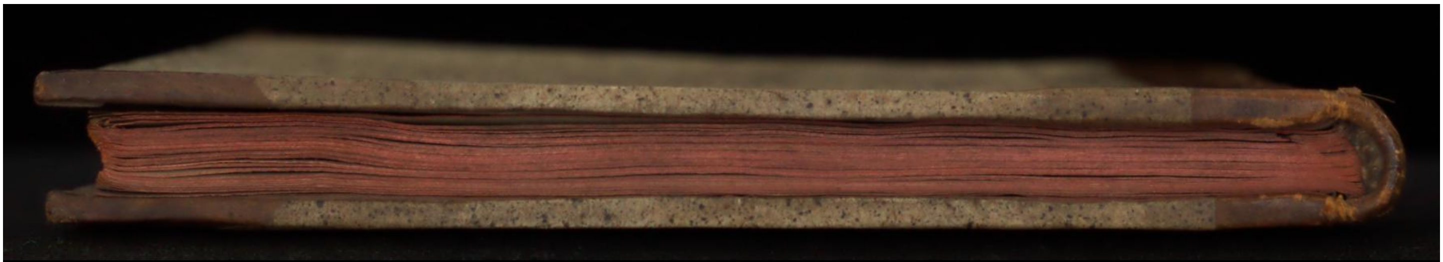
1503

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Daventr. 1503
(Jac. Bredae)

226 E 31

N. Ka. 240

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Bartholomei Colonienſis Epyſtola Mythologica cũ quorũdam difficiliũ vocabuloꝝ in ea poſitorũ luculenta interpretatione.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

¶ Bartholomei Colonienſis Eppſtola Mythologica: pleriſq; lepidis ſententijs. ⁊ ad communem ſermonum vſum accōmodatiſſimis referta. ⁊ miris: ⁊ prope adeo ridiculis iocis cauillatōnibus: ſalibuſq; ⁊ facetijs reſperſa: ad Pancratium Incipit feliciter.

BArtholomeus Colonienſis Pancratio ſuo ſalutē dt. Cū lrīs tuis
quas ad me iampdem dediſti hactenus) nō
vt debebam) reſpōdi nō meę negligētię ſʒ po
tius diuerſis (quibꝫ deſtineor) negocijs aſcri
bas velim. Quia tot ⁊ tātis diſtrahor occupatōibus: vt vix re
ficiēdi corpuſculi mihi tēpus oportunū ſuperet qđ facili opa
proſpiciet qſquis videbit me (pręter labores qbꝫ quotidie cō
ficior) ſcholaſticos tā ordiarios q̄ʒ ſubſiciuos ac ſubſequūda-
rios pterq; ppetuos ſudores (quos pdius ⁊ pnox bonaꝝ arti
um ſtudijs impēdo) rem domeſticā ingēti ſollicitudie curare p̄
ſertim hac tēpeſtate qua nō mō rei frumētarię veꝝ ⁊ quorum-
uis obſonioꝝ charitate vbiuis gentiuʒ (ni fallor) laborat. Qđ
difficile (vt tute ipe experiris) factu ē qđq; reuera arduuʒ mihi
exiſtimat. Hinc factum eſt vt lrīs tuis ad me p tabellariū tuū
perlatis minime (vt dudum expetiſti) ſcriptis reſpōdi. Sʒ de
his ſatis. ¶ Ceterū nepotem tuū Paulū (quē mihi tātope
commēdas in meam curam catenus ſuſcipiam quatenus lit-
teris tuis per eū ad me perlatis ſignificaſti exiſtimās me opor
tunam occaſionem eſſe nactum qua animum meū erga te gra
tum declarare poſſem quaq; tibi p tuis immortalibus benefi
cijs in me collocatis mutuam vicē aliqn̄ repēdere queā qđ añ
hunc diem (qm̄ occaſio mihi denegata erat) efficere non potui
Libꝝ Aſtronomicō Marci Manlij cū codice higinij deſide
ribus (quos tātope diu iā cupidus expectaſti) ad te vſq; perfe
rendos tradere curaſſem: ſi vſquā gentium eos apud biblio-

polas aut ingrõs artis librarię venū expoſitos offendiſſez Co
dices ꝟo tuos ⁊ p̄cipue ſidonium (quē anno abhinc tercio a te
cõmodato accępi) tibi remitto: q̄ hactenus apud me vitā ſom
no ſimilimā in cubiculo ſuo mediuſfidius exegit: cuius ſom
nolentiam ego iniquo ferēs aio crebriꝰ ſublata voce exclama-
ui ingeminās. Sidoni euigila. Iā em̄ ſol mediuz hemiſphęrū
noſtri conſcendit axem. Iam em̄ in horā vſqꝫ meridianā proh
pudor obdormiſti. Iam ſatis ſuperqꝫ ſomno indulſiſti. Ubi
his vocibus nihil profeci cępi tandem tacitus mecuz voluta
re: quidnam cauſę ſiet: ꝙ hic homuncio totas noctes: hem q̄d
noctes: immo totos dies cum ipſis noctibus abſqꝫ vlla tēpis
intercapedine (quod mirū eſt dictu: ⁊ difficile creditu) perq̄eſ-
cit: vt mortuo cõſimilior: q̄ꝫ ſopito videatur. forſitan papaue-
ris ſemīa auidis (vt aiunt) faucibus deglutiuit: aut ſoporiferꝝ
(neſcio quē) potuz magnis hauſtibꝫ auariter in ſe gurgitauit
Dum hęc identidē cogitabūdus replico: optimum tandē fac
tu viſuz eſt mihi cubiculū eius inſcēdere: ⁊ eū profundo ſom
no excutere. Ubi ad oſtiolū cõclauis ꝑuentum eſt Iterꝝ ſubla
ta voce occępi inclamare. Sidoni euigila: ⁊ ſurge: ⁊ cū dicto
fores cubiculi duobꝫ digitis a pollice, pximis lęniter pulſaui:
quibus ſemel. iterūqꝫ: ⁊ deinceps incaſſuz pulſatis Mox ma
nu in marſupium (q̄d lęuo fęmori meo adherebat) iniecta: cla-
uem exprompſi: expromptā ſerę oſtioli immiſi: q̄ clauis imit-
tendę foramē patebat: quę immiſſa. ac circūacta in duas diſſi-
lijt ꝑtes. quarū alterā manus. ⁊ alterā ſęra detinuit: quo viſo:
fremebūdus ſteti: ⁊ validis pugnis cubiculi fores adeo pulſa
ui: vt nõ modo oſtiolū: verū ⁊ tota cubiculi fabrica inſtar ar-
buſculę ventorū flatibus actę) cõtremeret. Ubi his etiam pu
gnorū ictibus nihil profeci. Aliquātulum retroabiens a fori-
bus cubiculū diſceſſi: vt vęhemētiore inſulti: (more arietum
qui cornibꝫ obuerſis cõcurrere geſtiunt) fores obtrudēdo effri
gerē: aut ſaltē eas ex cardinibꝫ eijcerē. q̄bus tandē meoꝝ īpul-
ſu pedū e cardinibꝫ ſuis exturbatis: dicto citius in cubiculum
ingenti ſtrepitu bacchabūdus introrupi q̄ꝫ maxime occlamitās
Deus vbi es tu ſidoni: qui me pulſantē in cubiculū non intro
miſeris. Quid rerum agis furcifer: ꝙ te dij: deęqꝫ omnes per-
dant. Quur mihi non loq̄ris: Quur obmuteſcis. Elinguis ne

es: qui gracculo ſoles ẽẽ garrulior ꝛ q̄uis rana loq̄cior. ꝛ cū di
cto/ vtraq; manū in veſtē ſtragulā: linteūq; grabbatuli cōieci
hoīem ſuꝑne ad imos vſq; pedes denudās: vt eū nō ſidoniū.
ſed gymnoſophiſtaꝝ quēpiā indū (ſi coram ſtetiſſes) putaſſes.
hem titubaui ꝟbo nō gymnoſophiſtā. ſed ligneolam hoīs figu
ram (ob aīmi torporē. ꝛ mentis inertiā) credidiſſes. Eo igiť ſic
detecto: ꝛ nullū ſignū vitę: nedū ſomni pręſe ferēte: occępi vę/
hementer addubitare. mortuꝰ eſſet: an viuus. an inter vtrūq;
cōſtitutus (ſi rerū natura pateret) neutꝝ ageret. Dum hęc idēti
dem dubitabūdus reuoluerē. Putaui tandē optio conſilio fa
ctū iri: ſi ꝓpius accedēs vitā eius (ſiquā haberet) ſollerti inda/
gine veſtigarē. Statimq; quantū ſollertiſſime potui venulaꝝ
dextri brachij (inſtar medici) pertrectaui: vt ſaltē vitam (ſiqua
foret) in ipſis venaꝝ palpitationibus inueſtigarem. Sed vbi
venulę digitis meis contrectatę: nullū ſubſultum: nullūq; vi/
tę latētis ſignum dedere. fuerūt em̄ (quod eſt mirabile dictu) ꝑ/
q̄; q̄ete. Mox cōuerti manum meam a venis ad leuam pecto
ris eius papillam: ſub qua (vt medici tradunt) corculum hoīs
deliteſcit: vt calorem vitalem (ſi vſpiam in pręcordijs latitarꝫ)
perſentiſcerem. Manu igitur mea ad pectus eius admota: ob
tulit ſeſe mihi calor q̄dam ad modum languidus q̄ (vt mihi vi
ſum erat) non fuit certus index vitę. pręſertim quum ne mimū
quidem anhelitus flatum potuerim depręhendere. ¶ Nouo
igiť cōſilio inito. ſumpſi molliculā quandā plumā quā in na/
res eiꝰ cōieci: vt ꝑiculū facerē: viueret ipe necne. q̄ vbi ī naſuꝫ
eius cōiecta ē: ſtatī ꝓpellabať in auras reciproci flatꝰ reſpirati
one. Qđ fuit mihi potiſſimū vitę eiꝰ argumētū. quo habito. fa
ctus ſum oīs morę. q̄; vt credi poſſit. īpatiētior. ſtatiq; quantū
maxīe potui in aures eius exclamaui ingeminās. Sidoni eui
gila. Sidoni euigila: vt nō hoīs vocē te exaudire. ſꝫ potiꝰ tau
ri boatum crederes. Ad hanc tm̄ vocē: nō magis exꝑrectꝰ ē: q̄;
vitulus marinus altiſſimo ſomno oppreſſus: ad lęnē zephyri
ſuſurrū euigilat. ¶ Sꝫ vbi his clamoribꝫ nihil cōſequutꝰ ſuꝫ
iniecta tandē in eū manu: aures eiꝰ vnguibꝫ meis vellicare ad
ortus ſum: q̄bus vellicatis ac pene ꝑuulſis. Mox occępi hirci
nū eiꝰ barbiciū peue ad pubē vſq; porrectū ꝑ interualla ꝯpila
re. Et ne caput eius (quod reliquū erat) ab iīuria immune eēt:

ſniectis manibus tam ſũ pendulos. ꝙ̃ retropendulos crines
cutetenus me hercle euulſi: vt te nõ caput. ſȝ cucurbitã aut gla
bellã quandã rapam videre putares. Ipſe tamẽ q̃ſi ſtatua īſen
ſibil' ꝑdurauit. ¶ Eo igit' ſic inſenſibilr ꝑdurãte. Occepi mecũ
tacit⁹ reputare hũc hoiem eẽ lethargicũ. ſeu carminum auoca
mento ſoporatũ: ꝛ ad obliuionẽ pñtiũ externatũ ſeu a cyrce (q̃
vliſſis ſocios in pluriformes beluas carmib⁹ mutauit) ob can
tatũ ꝛ īſomniculoſum glirẽ trãſformatũ. Sȝ inter cogitandũ
liq̃do cognoui eũ nõ obcantatũ: neqȝ lethargicũ. ſed morbo ſo
cordię a ṽtice capitis ad imas vſqȝ plãtas occupatũ. Qđ quũ
exploratũ haberẽ. Mox indignabũdus oculos circumtuli lo
cos quoſqȝ cubiculi diligẽter ꝑſcrutãs: vt ſi quẽ baculũ vſpiã
viderẽ arriperẽ: quo huic maſtigię ſocordiã de cerebro poſſeȝ
deturbare. Inter ꝑſcrutandũ obtulit ſeſe mihi ꝑtica q̃daȝ bra
chiali craſſitudīe qua olī (ni fallor) ędium fores obfirmabãtur
quã cõſpicatã ſumẽs in ſpẽm ꝑlij man⁹ obarmaui. ꝛ libratis
ictibus verbera ṽberib⁹ accumulans magnos agones (inſtar
paleſtritę) deſudaui ferire tantiſꝑ eũ decreui. donec eum e ſom
no. immo ex ſomnio. ꝛ vt rectius dicam ex morte reſuſcitẽ. exi-
ſtimans fuſtuariũ meũ caduceũ mercurij. q̃ ipſe mortuos ad
vitã p̄ſtinã reuocare ſolet. ¶ Hic vbi fuſte rem agi tandẽ ꝑſen-
ſerat. ꝛ ſe libratis fuſtuarij ictib⁹ (haud ſecus ꝙ̃ ferꝝ in icude) e
molliri cognouerat: ꝙ̃ maxia potuit voce exclamauit. ingemi
nãs. Arma fer hoſpes. Arma fer hoſpes ac ſuppetias mihi ac-
curre. Exclamãti inqȝ. En arma allata fuſtuariũ offerens: quę
ſi cęcutientib⁹. immo ſomnolẽtis ocul' nõ videas: bono ſis aio
ac tranq̃llo. Ego me hercle faciam: vt medullitus perſentias.
¶ Sidoni⁹ Quis es tu ſceleſte inq̃t. q̃ me miſeꝝ plagis diuer
beraſti aduſqȝ vitę meę ꝑiculũ. Bar. Querenti inqȝ. Ego ſum
hoſpes tuus o ſidoni enitẽs te hoc caduceo ex pfundo ſomno
īmmo ex morte ad p̄ſtinã vitã reuocare. ¶ Sidoni⁹ At te dieſ
piter inq̃t dijqȝ oẽs ꝑdant. Nõ hoſpes meus. ſed hoſtis es qui
me nodoſo hoc fuſte aīam ex penetrabilib⁹ viſceruȝ euomere
cogis. Quũ tamẽ non mõ vllo facto. ſed ne tantillo q̃deȝ dicto
meo lęſus ſis: vt videreris te merito vltũ ire. Eſſet ſatis ſupqȝ
acerbũ toleratu. ſi me depalmaſſes. aut pugno malas meas ꝑ
cuſſiſſes. aut flagris ſcapulas meas cecidiſſes. nunc ſtas fuſti-

culo(quo latera mea dedolaſti)inſtructus quaſi pꝛelium eſſes capeſſurus. ¶ O magne Apollo confige hunc neq̄ſſimum ſa-gittis tuis quibꝰ phytonos viſcera traieciſti vt ſceleꝝ ſuoꝝ. pe-nas vel vulnere. vel veneno luat Vel potius cruci(vt inter ter-ram atq; celum ſit pēſilis)ſuffigatur. pedibus ſupiatis. ac ſur-ſum elatis. capite deoꝛſum in terraꝫ deuergente manibꝰ poſt terga reuinctis. oculis faſcia obuelatis. ⁊ duobus canibꝰ pa-ſtoꝛicijs hinc ⁊ hinc per pedes poſterioꝛes penſilibus. ⁊ in ra-biem efferatis: vt viuens canes ⁊ moꝛtuus coꝛuos carne ſua exaturet: vt ſic coꝛollariū ſceleribus ſuis condignum ſibi com paret qui dignus hercle dignus eſſet: vt binis quadꝛigis reui ctus in diuerſa nitentibus dilaceretur. Bar. Videſis q̄ꝫ moꝛ vapulare vis. niſi actutum obticeſcas furcifer. Noſti em̄ (vt o pinoꝛ)neminem poſſe crabꝛones impune irritare. Nam ſi haſ ce diras deuotiones in caput meum impꝛecari non deſiueris. Ego hodie faciam: vt mediuſſidius omnium moꝛtalium lon ge miſerrimus ſies. ⁊ cum dicto clauam libꝛaui ſimilis percuſ ſuro. minitans ei plagam. ſed non incutiens. Quod quum vi-dit dicto citius puluillum(quo ceruicem ſuffultiebat arripi-ens. ictui velut vmbonem oppoſuit exclamando quantū maxi me potuit ingeminans ¶ O magne Apollo adiuua me O ma gne Apollo adiuua me. Jam em̄ moꝛtem oppetiam(ni ſolito mihi adiumento ſuccurreris) Eo ſic vociferante. Ego totus in cachinnum ſoluebar: vt(viribus meis nimio riſu labefac-tatis)ipſa claua ſuopte pondere degrauata manibus meis eſ-ſet elapſa. quam tamen tandem de ſub pedibus meis(riſu pa rumper offrenato)in manum deſumpſi ſic inquiens. O ſido-ni. quur a ſomno deoꝛum placidiſſimo ad Apollinem defeci-ſti. Nunquid ſub ductu et auſpicio ſomni huc uſq; militaſti. Reſponde. obſecro mi Sidoni. Satius eſſet te(mihi crede)a ſomno ad Herculem defeciſſe. qui te hoc fuſticulo meo pri-ma certaminum rudimenta erudiuit: ⁊ vt opinoꝛ(quod tute ipſe fateberis)appꝛime edocuit. ¶ Sidonius. Hercules te peſſimum inquit obtundat claua ſua trinodi Antea me diris verberibus contudiſti: nunc vero multifoꝛmibus contra me velitaris ridiculis. Dij deq; omnes ſuperi: ⁊ inferi. ⁊ medioꝛ umi te peſſimum peſſime perdant: ⁊ a ſuperis auris per decli

uia voraginū terrę in cōfluentē cocyti ⁊ phlegetōtis detrudāt
vt ibi in lachrymaꝝ madore: ⁊ igniū vapore tuoꝝ ſcelerū pe
nas in ęternū luas. Hęc ille. Tum ego pape deus inq̄ꝫ q̄d ex te
audio. Hoccine p̄miū mihi ⁊ hoſpiti tuo ⁊ medico rependis O
ſido: q̄ te hoc ꝑpetuū trienniū. q̄ſi ſomniculoſum glirem in ędi
bus meis ſaginaui. ⁊ inſuꝑ ſalubri medela curaui. Dign⁹ hercle
de dignus ob aīmi tui ingratitudinem extrema ſuſtinere et ſi
quid extremo eſt extremius. Dij boni. q̄d hoc mōſtri alit: quū
dicto opus eſt pythagoriſſat: ⁊ quum tacito opus eſt epycu-
riſſat. ⁊ mirum in modum blarerat: vt incertum ſit an taciturnitate ſit inuiſior an loquacitate moleſtior. Hęc ego ¶ Tum
ille. Proh iuppiter hoſpital' iq̄t q̄d dicā: Quis vnq̄ꝫ hoīm talem
hoſpitem habuit: q̄ hoſpites ſuos fuſtibus (ne abſq̄ꝫ opertorio in
lectulo cubēt) coopit. q̄ etiam licet ęquo aīo ferat tuniculam ho
ſpitis ſui aduentātis eſſe vnicolorem. Nullo tamē pacto ferre poteſt cuticulā eius eſſe vnicolorem. ſed illā molitur diris verberibus tam verſicolorem reddere: q̄ꝫ ſunt periſtromata picta: aut tapeta bęluata. ¶ Mallem ſub axe hyperboreo: aut libyco agere: q̄ꝫ in ędibus huiuſcemodi hoſpitis immorarier.
Satius ducerem (ita me dij bene ament) panem cibariuz immo Hercle furfures incretos ac ſordidos: multoq̄ꝫ lapide ſabulosos manducare: Et aquā paluſtrem concaua manu potitare q̄ꝫ mellita huiuſmodi hoſpitis ędulia abſumere ⁊ vinū
hippocraticum aut quodlibet aliud nectar gēmatis pateris ebibere. Nunq̄d ſatius mihi fuiſſet: in agri ceſpite: aut in fori
ſilice. q̄ꝫ in hoc grabbatulo cubitaſſe. In quo haud ſecus q̄ꝫ
arcadicum pecus fuſte dedolatus ſum. ab hoc p̄ſertim homīe
(ſi fas eſt eum hoīem dicere) cuius feritati cedunt ara buſyridis. ſtabulum diomedis. ⁊ menſa lycaonis. Cuius ędes ſunt
taurus phalaridis. immo Hercle veſtibulum regionis acherontice. in quibus rectius eumenides degerēt quam homīes.
¶ Edepol certe ꝗ̄ vulcanus. ſol. luna. dies. pęnoſiores nullas
illuxere alteras. Ehem ⁊ quod pene pręterieram. hic crocodilus non modo ſe hoſpitem. verum ⁊ medicum agere fabulat̄.
Quid poteſt dij boni eſſe abſurdius auditu. ⁊ difficilius creditu. q̄ꝫ illū medicum agere. q̄ coſtarū crates diſſipat. laterum cōpages diſcutit. ⁊ lumborum robora debilitat. hic meo iudicio

nõ hippocratem.ſed carnificem agit.nõ medicinã ſed carnifici
nam exercet. Cui ego.dic cucule dic.ſolent ne medici(quũ fac-
to opus ſiet)purulenta tubera ſcalpellis excidere:aut ignitis
ferramentis ꝑurere aut(quod horridũ eſt dictu:horridius vi
ſu)hoĩm mẽbra ſerrulis reſecare: Sidonius Quorſum hoc in
quit hoĩm neq̃ſſime: Bar. Ut tu pecus inq̃ꝫ ſcias medicũ nõ
ſemꝑ ampullã oleariã ęgris mẽbris adhibere:ſed qñq̃ꝫ(quũ fa
cto opus ſiet)ſerrã:ſcalprũ ⁊ laminã ¶ Tum ille.nihil hoꝝ q̃
dixeris ĩtelligo:rem aꝑtius(ſi lubet effare) Nã iſti q̃dẽ ocdõni ę
dypode opus ẽ cõiectore:q̃ ſphĩngos ęnigmatũ interpres fu
it. ¶ Tum ego Nõ ſapis inq̃ꝫ rem:q̃ meridiana luce ẽ clarior
Nõ eñ ꝓpono tibi apollinis oracula:vt ſibylla ĩterprete opꝯ
ſiet Neq̃ꝫ thebanę ſphyngos ęnigmata:vt ędypodos oꝑa indi
geas. Uerũ eniuero:vt q̃uatenꝯ poſſim q̃d ſentio luculẽte bre
uiterq̃ꝫ planiloquus abſoluam. Morbꝰ quo iamdudũ labo
rabas nõ oleo:ſed baculo erat expellendus.hanc ob rem decre
ui lumbos tuos nõ vnguẽto:ſed fuſticulo ꝑfricare:vt ſanita-
te tandẽ recuperata:lętã vitã deges.⁊ idoneuꝫ corollariũ mi-
hi rependas. ¶ Sidonius. Ain tu inq̃t furcifer me morbo la-
boraſſe: Bar. Aio inq̃ꝫ:⁊ merito:q̃r hoc vero nihil eſt veriꝯ nõ
apollis oraculũ.nec ſibyllę foliũ. Sidoniꝯ. Proh Juppiter in
quit q̃s vnq̃ꝫ fando audiuit tam impudẽs mẽdaciuꝫ q̃d plus
a vero diſtat q̃ꝫ coruus a cygno. Aeſculapius eñ me quiqua-
genos annos ⁊ amplius ſaluberrĩa valitudine ꝑſequutus ẽ ⁊
a quouis morbo penitus immunem ꝓſeruauit vt anxie mihi
metuere videret:⁊ vtpote pignori ſuo longe prouiſum cuꝑe.
Nã egomet memet putaſſeꝫ eſſe filiũ ęſculapij.⁊ nepotẽ apol
linis:niſi mater mea(quę hiſce in rebꝰ eſt peritior)aliud mihi ꝑ
ſuaſiſſet. Cui ego ꝓfecto vt loquor res ita eſt. Non eñ habeo
vllã occaſionẽ vt apud te falſa fabuler Haud eq̃dẽ ſuꝫ is hõ.q̃
ſoleat mẽdacia garrire vt tute ipſe(ſi velis)noſti. Res ip̃a deni
q̃ꝫ fidẽ ſermoni meo dabit p̃cipue quũ tibi teſtes fide digniſſi-
mos ꝓduxero quorũ aſtipulatõibꝰ ſummã fidẽ(ni fallor)habe
bis etiã ſi nullũ iuſiurandũ ꝟbis ſuis interpoſuerint ¶ Tum
ille: Jd tã facere potes.q̃ꝫ hymbrẽ in cribro pollinario geſtare
vbinã gentiũ huiuſcemodi teſtes(dic q̃ſo)inuenies quoꝝ ſim-
plici aſſertioni tantã habebo fidẽ Bar. Jn hiſce inq̃ꝫ meis ędi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

buſ(quū voluero)inueniā. Haud facto opus ē maria traijce-
re aut longinquas terras petere. ¶ O mi pancrati: vt iaz nūc
cognoſcas q̄ facie ſint illi ſerui mei. quos teſtes aduerſum ſido
niū tuū ꝓduxeri. Ego tibi vnūquemqꝫ illoꝝ ꝑ ordinē graphi
ce oſtendam. Dromo meꝰ eſt ſtatura pene iuſta decenti capite
capillo leniter reflexo ꝛ ſufflauo. ſupcilijs pene cōiunctis. vigi
lantibꝫ oculis: nō magnis naribꝫ: neqꝫ ꝑuis. ſ; īter vtraſqꝫ me
dijs: naſo recto: colore cādido: dentibꝫ exiguis ꝛ firmis: cerui
ce erecta: lato pectore: hūeris muſculoſis. lōgioribꝫ brachijs:
valentibꝫ digitis: vētre modico: exilibꝫ cruribꝫ: ſuris ꝛ pedibꝫ
expeditis nō ſupflua carne diſtētis: ſed neruoꝝ duricia collec
tis. Huic homī ſi qd rcē curatū velis Handes. mori ſeſe mi-
ſere mallet: qꝫ nō pfcm̄ reddat: qd̄ pficere ꝓmiſerit ¶ Dauo ve
ro(vt ſcias)eſt enormis ſtatura. ſeſquipede qd̄ē eſt qꝫ dromo lō
gior: caput ꝑuū: ꝛ portētuoſum: ꝛ quū ſp. tū in qꝫtulocūqꝫ ac
tu vl' maxie tremulū. Capillꝰ verſipellꝰ rarꝰ ꝛ circa ꝟticē nullus
ſed pone occipitiū ſubmiſſior: vt ceruicē eius iā obtegat: ſupci
lia hirſuta: hebetiores oculi ſubducti ꝛ receſſu ꝯcauo itrorſuz
recepti: aures flaccidę: naſus ꝛ a medio eminentior: ꝛ ab imo
deductior: nares grauedie occluſę: color ſubniger: malę oblon
gę: os rubicundū ꝛ admodū magnū: labia tumida ꝛ ſaliuoſa
dentes ſcabri: ꝛ(aproꝝ inſtar ꝓminētes)plectra liguę tituban
tia: riſus indecēs iā turpior ſpumāte rictu: mētū multibarbū.
Habet faciē aceti acorē: ꝛ ſinapis acrimoniā prę ſe ferentē cer
uicē rigidā ꝛ obſtipā: anguſtū pectꝰ ꝛ ſetis obſitū. ventrē pe-
ne ad genua vſqꝫ ꝓiectū: dorſum auctū gibbere Eſt etiā hume
ris infirmis: breuioribꝫ brachijs: manibꝫ tremulis: cruribus
introrſum intortis: ſuris craſſis: ꝛ pedibꝫ admodū magnis. ꝛ
(vt paucis expediā ꝟbis)tā aſſimil' facie charoni eſt: vt plerīqꝫ
eum ꝓcreatū ex eo crederēt. Tutemet nūc fac cōiecturā ceterū
quid id ſit hoīs. cui panphagꝰ cognomē ſiet. ¶ Parmenonem
vero(qui ſubſeqtur)ſcias eē breuiculū: recaluū. fuligine ꝛ car
bonaria aſpgine obductū bucculentū ventroſum. aliquātulū
incuruū. oculis ꝑgrandibꝫ. malis habitioribꝫ ꝛ pēdulis cruri
bus in exteriorē ꝑtem obtortis. Dextro pede nō ꝑinde valz. vt
ſępe etiam hybernis diebus inde claudicet. Nā parmeno(duz
puerū agebat)ſuffuratus eſt aliquādo portiūculā quandā car

nis ſuillę in macello de menſa laniona. Quod quũ lanij limis oculis (pręter opinionem parmenonis) notarunt parmenonem deprehenderunt. deprehẽſum palmis quũ exporrectis. tum maxime compreſſis pulſauerũt. pulſatum tandẽ crudo tergori recenter coſtis mactati bouis direpto imponũt. impoſitũ in ſublime quantũ maxime poterant iactarunt et iactatum (ſubducto tergore) in terram deorſum reſidere ſiuerũt. quo ex caſu dextrum talum ſuffregit. ¶ Hic frater germanus Megadypſo ẽ Quadriduũ nõ intereſt ętatis. vter maior ſiet. verum ingenium fraudulentum plus quadragiuta annis maius eſt parmenoni. quam alteri Nã ipſe eſt verſutior. quam rota figularis vtcũque eſt ventus ex in velum vertit ¶ Deſcriptõem eiuſdem Hercle megadypſi potius volo ſilentio pterire. quam ſermone explicare. At enim nimis lõgo ſermone vtendũ mihi eſſet. ſi deberẽ hoc monſtrum graphice deſcribere. Ex ſcilicet eſt ei prodigioſa ſtatura caput pręgrãde. capillus horrore implexus. atque impeditus. ſtuppę tormẽto aſſimilis et inequaliter hirtus. et globoſus et cõgeſtus. et penitus inenodabilis diutina incuria. nõ mõ non comendi. ſed ſaltẽ expediendi. et diſcriminandi. ſupercilia ſętoſa. Oculi rubicundi et prominentes. Naſus et in medio deductior. et in imo eminentior Nares ad modum hiulcę. labia verrucoſa. os deforme. dentes lupini. Male (inſtar proſerpentis beſtię) turgentes. mentũ lõgũ et hircino barbicio obſitum. ceruix obeſa. color totius corporis (pręter faciem quę rubicunda eſt plerumque ex potulentia) ẽ obſoletus. Atque idem eſt anguſtus ab humeris. et pectore. Ceteris quoque mẽbris vſque ad imos pedes inęqualis et incongruus. ¶ Hęc enim omnia longum eſſet enarrare. verum vt iã tandem (vnde digreſſus ſum) regrediar Scias ſidonium dixiſſe illoſce teſtes (quos te habere prędicas) videre geſtio Cui ego. Quando illoſce meos teſtes videre geſtis. ego vnumquemque illorum proprio nomĩe ciens huc vocabo. Heus heus dromo. Daue parmeno. et megadypſe vbi eſtis. Accurrite huc properate. Introrumpente itaque vno et altero. ac deinde pluribus hunc ſermonem exorſus ſum. ¶ Quid ſentis de his viris dico Sidoni Nunquid eorum ſimplici aſſertioni ſummã haberes fidẽ. an iuſiurandũ ſuperexigeres? Certe ſi vllam rationem honeſtatis quantãlibet paruam in te haberes. eorũ ſimplici aſſertioni prę

modū fidē haberes. Sūt em̄ (ni mentiar) viri oīm q̄ vnq̄ꝫ fuere
aut ſunt: aut etiā futuri erūt veraciſſimi. Interrogato igit̄ eos
(vt lubet) ſup̄ morbo tuo: ⁊ q̄cq̄d rn̄derit: oraculū apollīs pu-
tato. Ad h̄ ꝟbum: quū. Sidoniꝰ tum maxie ſeruoꝝ grex riſu
dirūpebat̄ maxio: vt p̄ riſu vix pedibꝫ cōſiſtere q̄uiſſent. Nūq̄ꝫ
ędepol vllo die (ni fallor) riſęrūt ad ęque: neq̄ꝫ hoc qđ reliquum
eſt riſuros opinor. Cachinno tandē parūper ſedato: occępit.
Sidonius. Dauū adoriri hiſce ꝟbis dicēs. O bone vir vel ſi
id mauis optie (ſi mētiar: ignoſcāt id mihi dij) Ain me morbo
laboraſſe? Dauus. aio. immo ⁊ aſſero. Sidoniꝰ. Sed q̄d ego
iſtuc credam. vidiſtin? an tu audita renuncias? Dauus Haud
egomet vidi. ſed fando audiui. Sidonius. Pluris eſt ocula-
tus teſtis vnꝰ. q̄ꝫ auriti decē q̄ audiūt. audita dicūt q̄ vidēt pla
ne ſciūt. Malo oculis q̄ꝫ ꝟbis habere fidē. Dauus. Quāobrē
iſtuc dicis? Sidonius. Quia res certius viſu q̄ꝫ auditu ꝯgno
ſcunt̄. Dauus. Ha mihi ſidoni nō recte iudicas bona venia h̄
audeo negare. ego res certius auditu q̄ꝫ viſu compħendo. Si
donius. Nūc pfecto ementiris. Dauus Haud mentior. Nā
mendaciū odi ęque atq̄ꝫ angues. Sidoniꝰ. Vera quę dicis in
quit Daue. prę cęteris quę ementiris pars ea nō eſt milleſima.
Dauus. At ego te in quoduis pignus voco. ſi in vno vſpiam
verbo mendacium admiſi. Sidonius. At tu (ſi non mentiris)
es oculis hebetioribus. Dauus. Si iſtuc tibi ſubolet reuma
tiſmo non laboras. Sidonius Eho iam ſatis verborum ē mi
Daue impone verbis modum. Dauus. Non ego ad ipſum
modum. ſed retro paululum. ⁊ citra modum immo vt verius
dicam longe vltra modum ſoleo tranſcurrere. Sidonius Da
ue nō opus eſt verbis cōpluſculis. Iampridem conſtat teſtio
nium tuū nullius eſſe pōderis. ne dixerim momenti. Dauus.
Quid ais glis ſomniculoſe appēdeſtin (libripēdis inſtar) teſtio
nium meum in lancibus librę: vt videres quāti ponderis ſiet
Sidonius. Appēdi. ⁊ inuentū eſt inane. ⁊ opido friuolū. Da-
uus. Iā nūc dicis. qđ a nullo ſcriptum. nec vnq̄ꝫ fando auditū
et oīm q̄ monſtra dicunt̄. monſtruoſiſſimū eſt. Quis vnq̄ꝫ fan
do audiuit hoīm teſtimonia in ſtatęra trutinari. Credo ędepol
te (qui talia garris) delirare. ⁊ męlancholica vertigine labora-
re. aut appotū probe. Sidonius. Abi in malam crucē verbe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

ro nequiſſime. putas me eſſe ſimilē tui. quo nemo eſt hellebo-
ro indigētior. ꝗ nō ſolum obolo. aut drachma. cyathoue. aut a
cetabulo. ſed ne vrna ꝗdem hellebori ab inſania purgari poſ-
ſis. immo nec medicinę auctor eſculapius te omnino ab inſa-
nia liberaret. Dauus. Ioco an ſerio illa dicas neſcio. ſed ſi ſci-
rem id a te ex aīo dici. Ipſe iam Hercle occeptarē iſanire ꝑmu
lum vt me apud te nō dauū. ſꝫ herculē furentē agere ꝑſentiſce-
res. ❡ Sidoni⁹ Quid ais helluo. ꝗd ais? veniſti huc cauſa te
ſtimonij ꝓhibendi. an pugillādi? Dauus. Abi in orcū putre ca
dauer cum tua iſtac queſtione. nō em̄ huc veni ꝟbis cōtende-
re ſed pugnis immo fuſtib⁊. ⁊ vt verius dicam ardētib⁊ ticioni
bus e foculo correptis. ⁊ cū dicto linguā exertauit ⁊ ſidoniū de
riſit. Qđ quū vidi fremebund⁹ oculos truces in dauū inuer-
tens dixi. Dij te perimāt laruale ſimulacrū. qn̄ ſemꝑ negocia
mea inturbas. Id ego cum alias. tum etiā nūc in ꝑn̄tiarū vſu
experior. Nondū hęc finierā. quū ipſe cęperat a cōſeruis ſuis
propelli efflari. ⁊ exibilari. ſed dromo cęteris cōmotior. ne dixe
rim furibundior (velut atra bile ꝑcitus) matellam locij arrep-
tam in caput daui infregit ſic inq̄ens Noſtin furcifer nequaꝗꝫ
eū recte dicere. ꝗ quicq̄d in buccā venit dicit. Huc teſtādi cau
ſa veniſſe te dixiſſes. nō cōtendendi. Sed tu nihil ſapis nihil
ſentis. tanti es. quanti es fungus putidus. imo Hercle mortu
us pluris p̄cij eſt ꝗꝫ tu es. ⁊ cum dicto eum vrina ꝑlutum ex
tra limē cubiculi eiecit. quo eiecto. in ipſo eodē momēto oſtiuꝫ
cubiculi de ſub pedibus ſublatum in cardies ſuos ꝯijciēs ad
clauſtra peſſulū reduxit. ⁊ fores ſuꝑ ſe occluſit. Ne dauius in-
trorū peret: ⁊ locū ſpurciſſimo locij madore oppleret. naꝫ quo
cunqꝫ tranſibat: vniuerſus aer fętore vrinę inſtar extremę latri
nę olebat. Interi dauus ad focū ꝓcurrit: ardentēqꝫ ticioneꝫ ex
igne correptū gerēs ad cubiculū ꝓꝑauit ſic voce ſublata oc-
clamitans O dromo Dromo. ſi magnanimū heroa ꝑ te fers ve
ni foras. ⁊ ꝓdi in cōſpectū meū. ⁊ noli intra parietes cubili la-
titare. aut (qđ magis credo) ſub lectū te cōdere. Ego me hercle
hodie efficiā: vt per totū orbē nō inueias miſerię tuę cōparem.
immo ſi nūc q̄drigas Iouis inſcendas. atqꝫ hinc ſuffugias. ita
vix poteris effugere infortuniū; qđ tibi deſtiatū ē. niſi met⁹ he-
ri mei obſtitiſſet. ego iādudū (oſtio e cardinib⁊ reiecto) more ſul

minis cubiculũ introrupiſſem. ⁊ verbereũ caput tuũ mirũ in
modũ h torre ambuſto(quē manibꝫ geſto)obtudiſſem. Atq̃
id eo gratiꝰ feciſſeȝ. quo tu viderere ſpectatoribꝫ nr̃is lernea hy-
dra aquã paluſtrē eiectãs ⁊ ego hercules te flãmis vltricibꝫ ex
urēs. Eo aũt hũc in modũ blaterãte. dromo ſermonē eiꝰ his ꝟ
bis iterrumpēs ait. Dic hoim ſtultiſſime q̃ ꝯfidētia audes me
ad pugnandũ laceſſere: q̇ te poſſem oris mei ſpũ (vt vētus fo-
lia. aut peniculũ tectoriũ) difflare. Dauꝰ. Quid tu ais furcifer
ſatin es ſanꝰ q̇ putas me glumã grani frumētarij. aut pappum
cardui. quē lęnis vētoꝝ flatus difflat vltro citroq̃ per auras.
quũ tñ ſim corpulētior. q̃ȝ bos ſaginatꝰ. ⁊ aioſior q̃ȝ leo iubatꝰ
Quo fit etiã vt ego te tm̃ timeã q̃ȝtum elephas culiceȝ. Ehem
quid mõ veīt mihi ī mentē: nunq̇d tu culex nudiuſterciꝰ idēti-
dē cõmiabaris te cõciſuꝝ me machęra tua minutatī: vt agmē
formicaꝝ poſſet me fruſtulatim in cauernulas ſuas introferre
Quur mõ nõ ꝓperas: quur p̃liũ detrectas: Quur ex iſtoc cubi
culo(tãq̃ȝ ex formicino antro)ꝓdire non audes. Dic formicula
dic. Dromo. ¶ Tace tace inq̇t ſtultiloq̃. ⁊ tutamēta ſermonis
circũſpice. ꝑce inq̇t in victorē tuũ. Ne quũ tibi ligua intēperã
te in capitis tui ꝑniciē noxã cõtrahas Turpe q̇d ē eſt calamita
tibꝫ affectos. ſuꝑbe eũ victoribꝫ agere. Itēq̃ maximũ q̇d ē ſtul
ticię ſpecimē eſt friuola verba ꝓ duris ꝟberibꝫ (vt tu facis) red
dere. ¶ Dauꝰ Deſine inq̇t. Dromo lepoꝝ vexillifer. ac damula
rũ añſignanus in iſtac tua victoriola inſolēter gl'ari. Nñ ſępi
culę victor a victo viceuerſa funditᷣ vincitᷣ ⁊ pedibꝫ ꝓteritᷣ Tu
te ipe(ni fallor)noſti. q̃ȝ geſtiat fortuna(quę victorię cęterorũq̃
id genꝰ bonoꝝ fabulatᷣ largitrix)ſuas lubricas ambages ⁊ iſta
biles incurſiones. ⁊ reciprocas viciſſitudies in hoibꝫ diu no-
ctuq̃ exercere. ¶ Vix hęc finierat. quũ ego minabũdus inq̃ȝ
videſis daue q̃ȝ mox fuſtibꝫ delũbari vis. niſi actutũ hic abis
quãdo nihil apud haſce cubiculi fores negocij ſit tibi. Prope
ra igitᷣ(q̃ȝtum celerime potes)te iſtac veſte vuida exuere. ⁊ q̃li-
bet alia(quã ſors dederit)induere. necnõ ⁊ caput. manuſq̃ ⁊ fa
ciem aqua abluere. q̇bus ablutis. in culinaȝ te iutro capeſſes:
vt patinas eluas. cacabos ahęnaq̃ defrices. aquaȝ ve in lebę
tes(qui ad ignem appoſiti ſunt)ingeras. aut ſalē in ollã holerũ
indas. Et ſi hoꝝ nihil facto opus ſiet. tũc cochliariũ foramino

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

ſum in manū accipito. ⁊ oua elixanda in cacabo deſpumato.
Quod ſi pſequi neglexeris ego iubebo te nudum aſtringi ad
columnā fortiter. ⁊ vgis tantiſper lacerari donec quod impa-
uerim pſentiſcas. ⁊ lubenter pſequi pergas. ⁊ cum dicto cōuer
ti me ad ſidonium ſic inquiens. Jam tandē lubet mihi o ſido-
ni iocis ſemotis ſerio tecum agere. Si vis faciā: vt oculis tu-
is cernas. ⁊ manibus tangas te morbo vehementer laboraſſe
Sidonius Uolo ſed tam efficies. quā imaginē diogenis cū
ſuo palliaſtro. barba ſcipione. pera panaria. ⁊ crepidis in ada
mante ſtilo exculpes. Cui ego. An iſtuc efficere poſſim haud
ſcio. id certe ſcio me facere poſſe: vt palpes ⁊ tangas te morbo
etiam grauiſſimo laboraſſe. Quero igitur ex te Num illum di
ceres grauiſſimo morbo laboraſſe: cui barba inſenſibiliter ex-
pilaretur. aures puellerentur. frons ⁊ occipitium decaluarent
vt te non hominis caput. ſed rape bulbū videre putares. Si
donius. Utiq̄ diceren inqt. Ergo tu grauiſſimo inq̄ morbo
laboraſti. cuius barbicium p interualla inſenſibiliter euulſū
eſt. aures peruulſe. frons ⁊ occipitium compilata. ⁊ tā glabra
hem q̄ hec eſt manꝰ. Sidoniꝰ Uah. Apage te inqt a me inep
tias mihi narras. ⁊ nugas meras. Nullo em̄ pacto vbis tuis
habebo fidem. Bar. Admoue dextrā capiti inq̄ tuo ⁊ inuenies
genas per interualla depiles. aures puulſas. ⁊ totū caput expi
latum. Quā pmum manu capiti admota caluitiū deprehēdit
in hec verba prumpens q̄ maxīe potuit exclamauit. O infau-
ſtum diem O calamitoſum dīē. atro lapillo ſignandū. quibꝰ ⁊
quantis expoſuiſti me ludibrijs. Hodie mihi caput tonſorio
cultro admutilatum eſt. ⁊ vſq̄ ad viuam cutem tonſutū pro
be. Hodie mihi barbicium p interualla forficulis deſectum eſt
Hodie mihi coſtarum cratis verberibus pene diſſipata eſt. ⁊
(vt paucis expediam verbis) Hodie mihi totum corpus adeo
fuſtibus eſt contuſum, vt mihi de vita (niſi dij ſuccurrerint) pr
ſus deſperandum ſit. Cui ego. Deſiſte inq̄ inepta. ⁊ opido fri
uola cōmemorari. Non em̄ culter tonſorius caput tuum raſi
tauit. ſed manus mea funditus expilauit. ⁊ cū dicto collegi p-
nus cincinnos eius de ſub pedibꝰ meis (quos dudū euulſos
per cubiculi pauimentū diſpſeram) collectos oculis ſuis ob-
tuli dicens. Uiden imas ſtirpes horum crinium. que tibi ar-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

gumento ſient. eos nō nouacula reciſos. ſed manib9 radicitus
(te neſcio) obſtirpatos. Qđ vnū p̄t ſatis ſupqʒ pbare te morbo
etiam grauiſſio laboraſſe. Ubi hec finierā Sido. Papē de9 in
quit qđ dicā. qm̄ tot ꝛ tātis aſtruor argumentis morbo labo
raſſe. ꝛ tm̄ ita me Apollo amet) nullius morbi mihi cōſci9 ſum
Adde ꝙ habitudo corpis nō eſt attenuata. Nō ſuccus exorp
tus: nec color obliteratus. nec vigor (niſi verberib9) debilitat9
Uerꝫ enſuero: vt iſta ſeſe hn̄t. ſi qua fides impetienda eſt. debu
iſſes tu potius morbū meū herbarꝫ ſuccis q̄ʒ fuſtib9 pepuliſſe
Sed quod ſciſcitari pene p̄terierā: quo mō facto vedephēdi//
ſti me morbo laboraſſe. Cui ego. ſi vis aurib9 (vt aiūt arrectis)
oēm rem auſcultare nec me interuertere. ſed ſinere me cōmode
orōni finē facere. Ego ſingula tibi explicabo q̄ʒ breuiſſime po
tuero Sido. Hem inq̄t iſtuc volo ꝛ deſidero. Dic amabo dic
ego te nō interpellā. neqʒ ex ore tuo orōem tibi eripiā. ¶ Tum
ego ſic loq̄ exorſus ſum. Herus tuus cum alias. tum p̄cipue
nudiuſtercius vnas dedit ad me lrās vt te q̄ʒ primū ad eum re
mitterem. ꝛ iure poſtliminij gaudere ſinerē. Qđ ne diutius fa
cere differrē ſtatui te hodie hinc abeundum ꝛ ad herū tuū remi
grandū. Quo factū eſt: vt hodie ſub tps an̄ lucanū noiatim te
ciens frequēter inclamaui. Sidoni euigila. ꝛ ſurge qđ quuʒ
ſemel ꝛ iterꝫ. ac deinceps feciſſeʒ. ꝛ mihi inclamāti pꝛſus nihil
reſpōdiſſes. Decreui cubiculū tuū inſcēdere ꝛ te a ſummo exp
rectū reddere. Ubi ad limē cubiculi peruentū eſt qđ tūc egeri
longū eſſet enarrare qđ ſcʒ oſtium cubiculi e cardinib9 eieceriʒ
quodqʒ barbiciū frontē: ꝛ occipitiū tibi expilauerim. Adde ꝙ
aures tuas puulſeriʒ: ꝙ deniqʒ morbū tuū cōpertū ex medijs
vſqʒ oſſib9 fuſte ꝓpulſauerim. hec em̄ oīa malo ſilētio p̄terire. q̄ʒ
ſermone explicare. qꝛ iā fieri dictis meis cōpendiū volo. Hec
ego. Tum ſidoni9. Qđ eſt huic morbo nomē. Socordia inq̄ʒ
Sido. Quur hūc morbū maluiſti mihi fuſtib9 q̄ʒ herbis ꝓpul
ſare: qꝛ fuſtib9 ꝓpelli inq̄ʒ huic morbo ē peculiare. Sido. Mō
ſtruoſa ē pꝛſus natura hui9 morbi. ſʒ ſcia q̄ fuſtib9 huiuſcemōi
(quē memoras) morbū ꝓpellit lōge ē mōſtruoſior. Tum ego h̄
(qđ dicis) inq̄ʒ ꝓpe modū eſt verꝫ. Quonā argumēto noſti hunc
morbum perticis ꝓpelli: dic queſo. Tum ego. Dicam quādo
ex me queris. Ego (dum puerū agebā) hoc morbo mirū immo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

dũ laboraui. ſed pedagogus me⁹ ferula nates meas obuerbe
rãs hũc morbũ facili opa ꝓpulſauit Sido. Quur igit̃ inq̄t ma
luiſti me claua q̃ȝ ferula curare: b. Quia memorie inq̃ȝ ꝓditũ ẽ
ab aſclepiade (q̄ iter p̄cipuos medicoꝝ. ſi vnũ hippocratẽ exci/
pias. ceteris p̄nceps hoiem grandẽ natu nõ feruł: ſꝫ fuſticuł tã
q̃ȝ p̄ſentaneo remedio a morbo ſocordię liberari. Qđ ego ſoller
tiſſime aĩaduertẽs: ſtatui te iuxta aſclepiadis ſniam ab h̾ mor
bo clauicula poti⁹ q̃ȝ ferula liberare: ⁊ p̄ſtine ſalubritati reſti/
tuere. Sꝫ proh iuppiter qualẽ grãm mihi ꝓ iſtoc bñficio ha/
buiſti: imo retuliſti. tute ipſe noſti. Si apud ꝑſas degeres. hec
tua igratitudo exq̄ſitis vlciſceret̃ ſupplicijs. Si igit̃ hoies ipaꝫ
ingratitudinẽ tã egre ferũt: q̃ȝ egre laturi ſint eã dij (qui oia iu
ſtis reſpiciũt oculis) tecũ aio fac cogites. Nondũ hęc finieram
quũ ſidoni⁹ palliolo ſuꝑ nudã carnẽ circũiecto: vix ſemiamic
tus e lecto ſeſe (quoq̄mõ potuit) corripuit: ⁊ ãte pedes meos
procidẽs. veniã ⁊ obliuionẽ p̄teritoꝝ oĩm lachrymis obortis
manibuſq̃ȝ in p̄ces porrectis expoſtulauit: dicẽs ſe pęnitere q̄
tã diras deuotões in caput meũ imp̄cat⁹ fuerit: ⁊ cũ dicto dex
terã meã pręhẽdit: pręhẽſam ori ſuo admouit. admotã oſcula/
bũdus tanq̃ȝ ſalutigerulã ſuã demulſit. Et ne claua (qua forti
ter cõtuſus erat) eẽt gratitudis ſuę exors. ipſe eam q̃ȝ plurimis
oſculis impreſſis honorauit: ⁊ inſuꝑ h̾ tetraſtichõ in laudẽ e⁹
(q̄m muſarũ antiſtes erat) occinuit ſic inceptans

¶ Dux herebi pluton ſtygijs ſocordiã ab antris
Miſit: vt humanum deuoret illa genus
Juppiter hanc clauam ſuperis demiſit ab oris
Que peſtem ſtygios trudat aduſq̃ȝ lacus.

¶ Hęc ille. Tum ego. Quãdo te inq̃ȝ cõſidero eſſe gratuꝫ: non
mõ erga me. verũ etiã erga clauiculã lubens cõdono tibi ex aio
oẽm (quã mihi intuliſti) iniuriã. ⁊ toto adhinc tꝑe eris me⁹ ami
cus. ⁊ cũ dicto appręhẽdi manũ eius ſubleuãs eũ ac in pedes
ſuos ſtatuẽs. Et in ipſo momẽto iuſſi dromonẽ ire in tõſtrinã
allatũ aulã oleariã: ⁊ pyxides vnguẽtarias: ⁊ ſciſſiles pannicu
los: q̄bꝫ ad me ꝑ dromonẽ allatis: ego medici vulnerarij perſo
nã ſuſtinẽs. lũbos ac latera ſidonij (palliolo tñ eius añ exuto) o
learijs fomẽtis demulſi. ⁊ cataplaſmatibꝫ circũuolui. ⁊ pãnis
faſcijſq̃ȝ colligaui: vt (ſi corã ſtetiſſes) nõ me Bartholomeũ. ſꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

hippocratē putaſſes. Dis igit̄ rite ꝑactis Juſſi dromonē cadū
oleariū cū pixidibꝫ vnguētarijs in tonſtrinam reportare. ⁊ ꝗ̄
primū reportauerit. iterū ad me redire: vt ſi q̄ in re opa eiꝰ in-
digerē. p̄ſto eēt. ¶ Deiñ iuſſi parmenonē ⁊ męgadypſum īdue
re ſidoniū veſtibꝫ ſuis. ſed ṗus ꝗ̄ eū veſtibꝫ ſuis rite īduiſſent.
rediȷ̄t dromo. quē iuſſi munꝰ indutōis perſequi ⁊ abſoluere.
Parmenonē vero ⁊ męgadypſum alia munera obire illuꝫ ſcꝫ
vt ſidonio ſorbiunculā coq̄ret. ⁊ oua gallinacea teſtis ſuis exu
ta cū butyro in ſartagīe frigeret. Aut ea in calēti cinere lęniter.
(per tp̄is īterualla) ꝟſando ꝑcoq̄ret. necnō ⁊ pulmentū ex piſci
bus exotico iure p̄ꝑaret. ⁊ illā ꝑtem ſturionis (quā ṗdiano ve-
ſpi in foro piſcario a cętarijs nr̄is. ternis ſtateribꝫ coemerat) aſ
ſaret Jtēꝗ ferculū ex bubul' carnibꝫ minutatī cōciſis ſuaui ſa
pore ꝑcoq̄ret. ⁊ capū altilē illaridatū verubuſꝗ affixū recipro
ca ꝟtigine ad ignē diutiꝰ ꝟſaret. in oēm rei euentuꝫ: vt (ſi q̄s ex
familiaribꝫ meis ad ędes meas prādēdi cauſa diuerterit) habe
am. qđ añ illū ī mēſa ponā Huc ꝟo vt ſidonio cantharꝝ vetulo
vino ad ſummā vſꝗ orā īpletū afferret. aut ſi ma'luerit ceruiſi
am ꝗ̄ vinū potitare. ¶ Sūt mihi duo vaſa in cella vinaria. q̄
rū alterꝝ ē oppletū ceruiſia bremēſi. q̄ rhadamanthꝰ poſſet ipſo
rū aīas (ſi eiꝰ copiā apud īferos haberet) acriter torq̄re. ⁊ huic
vaſculo īſertū eſt ligneū eductoriū. quo ipſe potꝰ ex vaſe educi
tur. ¶ Alterꝝ ꝟo ē oppletū ceruiſia homborgēſi. quā (vt verꝝ fa-
tear) puto eē lotiū furiarꝝ. aut ſaltē a furijs apud īferos extra ⁊
furore (vt nr̄i orb' ceruiſia ex hordeo ⁊ aq̄ coq̄tur) decoctaꝫ ⁊ in
noſtrꝝ orbē vſꝗ delatā. Et huic tinnę eſt inſerta ęrea phyſtula.
Utrolibet ꝑt ſidoniꝰ potitare. Tandē quū ſidoniꝰ erat veſtibꝫ
ſuis rite indutꝰ Juſſi dromonē ṗmo feneſtras clathratas apī
re ⁊ grabatulū ſternere. ⁊ ſcopas aqualēꝗ cū aqua ī cubiculū
introferre. quibꝫ introlatis pauimētū cubiculi (qđ fuit q̄dra-
tis cruſtis lateritijs cōſtratū) aqua cōſꝑgere. cōſꝑſuꝫ ſcopis ꝟ-
rere ⁊ puluiſculū ꝯuerſum egerere. Deiñ arabicos odores īcē
dere: vt nares nr̄e q̄ hactenus vrinę ſpurcicia fuerunt offenſę
meliori odore recrearent̄. ¶ Ad qđ verbū r̄ndit dromo O mi
here nares męę nō odore arabici thuris. ſꝫ nidore percoctę car
nis oblectant̄. Nā oīm vnguētorꝝ (ita me amētdij patellarij) o
dor p̄ nidore ꝑcoctę carnis mihi nauſea ē. Jlle odor ē mihi ſta-

etę.cinnamomū.roſa crocus caſia ꝛ balſamū. Tum ego. Non
mirū eſt inq̄ creditu catillonē magis nidore carnis q̄ odore
thuris oblectari q̄ ſummā felicitatē in ſcatill' abliguritādis (ca
toꝝ inſtar (cōſtituit. Quid em̄ mea refert te nidore carnis an va
pore vētris obſibilātis oblectarier. Ego iubeo tē odores ara-
bicos incēdere ꝛ hāc mēſā magnifico apparatu īſtruere ¶ Erat
orbis q̄dā acern⁹ trib⁹ pedib⁹ ſuffult⁹ in eodē cubiculo quē p̄-
mū dromo mappa ꝯſtrauit deiñ mappulas manuarias p extre
mā orā ei⁹ circūducēs ſupimpoſuit: q̄b⁹ quū ſtagneos orbicu
los p certa īterualla iniecit. ſalinū nō neglexit. ꝛ ne q̄d ad mēſe
apparatū deeē videret duos circulos ereos (q̄b⁹ parapſides ſu
ſtētant) in mediā mēſam ꝯiecit: q̄b⁹ cōiectis mox panib⁹ ex ca
niſtro deprōptis mēſā p certa īterualla onerare ſtuduit ¶ Et
ecce in eodē tp̄is pūcto megadypſus itrorupit geſtās ampho
rā ceruiſie cōis in dextera. ꝛ aliquāta fictilia pocula in ſiniſtra
que (vbi āphorā depoſuit) iuxta panes in mēſa rite collocauit.
Mēſa igit̄ h̄ apparatu īſtructa dromo feſtinabund⁹ ſingulos
puluillos vētoſe tumētes i ſingulas ſellas inijciēs eas ī circui
tu mēſe ponere curauit. Interī megadypſus quū malluuiū ab
eſſe p̄ſenſerat. ilico in tricliniū ꝓperat allatū gutturniū cū ereo
labro. ac mappa manuali q̄b⁹ p eū in cubiculū itrolatis Accur
rit parmeno dicēs. O mi here prādiū (vt iuſſiſti) curatū ē. pbe
vbi lubet ire licet accubitū Qd quū audiui. iuſſi ſidoniū ma-
nus ſuas abluere. ablutas linteo extergere. deiñ ad mēſam accū
bere. Sido. vero (vbi man⁹ ſuas abluerat. ꝛ ablut⁹ abſterſerat) a
liq̄ntulū ſubſiſtēs pedē ſuū fixit Qd ego quū vidi mirabūdus
inq̄. q̄d cūctaris o ſidoni mēſā accedere Timē te virides ſer-
pentū ſpumas. aut aconita potorijs vaſis ebibituꝝ. Sidoni⁹
nō edepol inq̄t aconita ptimeſco. nec virulētoꝝ ſpumas ſerpen
tū ſʒ mēſā accedere cūctat⁹ ſū. q2 īdignū putaui me pri⁹ ad mē
ſā accūbere q̄ tu honoratiorē accubitū i mēſa obtinuiſſes. q̄ſpu
tas nō dicerē me hoīē ruſticanū. ꝛ fabalib⁹ ſtipul' rudiorē. aut
quēlibʒ aliū īt' capros vitā trāſegiſſe. ſi viderē me p̄mos recubi
tus in mēſa auſu temerario (hero meo ſtāte) occupare ꝛ ſupior
accūbere ¶ Cui ego. accede inq̄ itrepid⁹ ꝛ quēuis locū i mēſa
occupa. ego ei n̄ ſū domi. ſʒ alio prāſur⁹. heſterno q̄dē veſpi vo
cat⁹ ſū a p̄cipuis meis aīcis ad hodiernū prādiū vt me hilarē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

cõuiuã apud eum agerẽ. Nec me loquẽte dromo inq̇t Veri⁹ ẽ
iã nũc: q̄ꝫ vt alio ad q̇dlibet aliud cõuiuiũ eas. Iã eñ meridi-
es ibit in veſperã. imo veſpa (ſiq̄ fides ſtomacho meo famelico
habẽda ẽ) ibit ĩ noctẽ. Et ecce in ipo tp̄is pũcto ſonuit ꝑmã di
ei horã poſtmeridianã Qđ vbi audiui. mox ad luterẽ ꝑꝑaui
man⁹ meas abluẽs: q̇bꝫ ablutis. ⁊ exterſis ad mẽſaȝ accubui.
Iubẽs dromonẽ ire in culinã allatũ edulia. q̄ ſunt diſcũbẽtibꝫ
primo (eſtiuis dũtaxat diebꝫ) apponẽda Et ecce dicto citi⁹ attu
lit mihi dromo eduliũ cõfuſaneũ ex crudis herbul': lactuca ſcꝫ
et naſturcio. acetoſaq; cõfectũ. aceto ꝑfuſum ⁊ oliuo inunctuȝ
Sidoĩo ꝟo appoſuit ſorbiũculã ex ouis gallinaceis vinoq; et
puluere aromatico ꝯfectã: quã quũ Sidoni⁹ ꝑtĩ cochliario ex
hauſit. ꝑtimq; (ſcutella ãbabꝫ manibꝫ ad os admota) exorbuit
Tũ ego iuſſi dromonẽ patinã cũ reliquĳs herbaꝝ (q̄m ex her-
bul' tm̄ ederã q̄ꝫtũ mihi lubuerat) tollere ⁊ aliđ eduliũ ocy⁹ ap
ponere Appoſuit igiẗ mihi patinã cũ ouis lõga elixatõe dura
tis. teſta exutis. biꝑtitis. ac petroſelino minutatĩ cõciſo reſꝑſis
et in acri aceto natãtibꝫ Añ ſidoniũ ꝟo poſuit patellã cũ binis
ouis teſta ad huc iclusis: ⁊ ĩ calido cinere ad ignẽ leniter ꝟſatis
ac ꝑcoctis. Interĩ megad ypſus ãphorã ceruiſiariã arripiẽs: fi
ctilia pocula ad ſummũ vſq; orificiũ adĩplere curauit. q̇bꝫ im
pletis Iuſſi eũdẽ ire ꝑmo in cellã vinariã allatũ canthaꝝ vini
vetuli ⁊ deiñ in diſcubitoriũ allatũ duos vitreos calices mul
tinodes ceteris capaciores. q̄s vbi vna cũ cãtharo vini attule
rat Iuſſi calices aq̄ effricari ac elui: elutos vino affluẽter ĩple
ri. ⁊ in mẽſaȝ añ nos ſtatui. Quũ ꝟo ex ouis vterq; tm̄ q̄ꝫtũ no
bis collubuit abſumpſim⁹. ¶ Iteꝝ iuſſi dromonẽ patinas tol
lere. ⁊ alia obſonia nob apponere Poſuit igiẗ añ me pulmẽtari
um ex bubul' carnibꝫ teſſellatĩ ꝯciſis. ⁊ vuaꝝ paſſaꝝ acinis in
teriectis ꝯfectũ. ac puluere aromatico affatĩ ꝯditũ. Sidonio
vero appoſuit piſces fluuiales (q̄s lucios vocãt) aromatico liq̄
re ĩnatãtes ⁊ ſuaui ſapore ꝑcoctos Tũ ego iter edẽdũ dixi O ſi
doni cogibund⁹ videris. ſis let⁹ attige pulmẽtariũ noli ꝟecun
dari. Neminẽ ad mẽſaȝ (vt noſti) ꝟecũdari decet. ⁊ cũ dicto ꝓpi
naui ei meũ vitreũ calicẽ plenũ ſaliẽti vino. queȝ ipſe ex manu
mea exceptũ. ad imũ vſq; fundũ rapti. ⁊ ſine iterſpiratõe (vt an
tiſtitẽ bacchi decet) exhauſit Ubi ꝟo q̇d modicũ ex obſonio v-

tercꝫ ſuo pranſus eēt Juſſi dromonē illaſce dapes amouere ⁊ o
cyus alias añ nos apponere Apponebat igr̄ mihi capꝰ illarida
tus.⁊ ad ignē crebro volumine ꝟſatꝰ ac ꝑcoctꝰ.cui adijciebat
ſtagnea/qdā patella cū oliuis ex vaſe ꝯdimētario recēter dep͛rō
ptis Añ ſidoniū ꝟo ponebat opipaꝝ ferculū ex ſturione aſſuꝫ
et piperis.gingiberiſcꝫ polline.⁊ ſacharo aſſati ꝯditū. Interiꝫ
megadypſus vtrūcꝫ poculū fragrāti uino adipleuit alteꝝ mi/
hi porrigēs ⁊ alteꝝ ſidonio. Sidoniꝰ ꝟo cyathū ſibi porrectū
dextera ſua tenēs ſic inq̄t O mi here hūc cyathū dimidiatū ti
bi(ſi lubet ꝓpiabo) Cui ego q̇ dni luberet.ſi totū cyathū mihi ꝓ
pinaueris.ſuſcipem q̄ꝫ libētiſſime Sido. Et qñ inq̄t tibi lubet
totū calicē tibi ꝓpinabo ⁊ cū dicto cyathū ori admotū funditꝰ
exhauſit.exhauſtūcꝫ iuſſit megadypſum readiplere ⁊ readiple
tū añ me(vt ebiberē)apponere. ¶ Cui ego Retine tibi incꝫ cali
cē tuū o mi ſidoni.ego hūc meū calicē quē dextera ſuſtineo .eo
dē(quo tu tuū) pacto exhauriā. ¶ In ipſo ferme momēto Par
meno ſe ītro capeſſit geſtās duos panes cibarios alterū ſub de
xtera aſcella.⁊ alteꝝ ſub leua.⁊ ligneū alueū in ambabꝫ mani
nibꝫ plenū pridianis carnibꝫ frigidis: vtpote ſincipite ſuillo.
perna ſemieſa.callo ⁊ clune apꝛnis.⁊ duobꝫ lōgis farciminibꝫ
multa adipe refertis.quē megadypſus vtracꝫ manu letabūdꝰ
exceptū tabule(quā dromo duobꝫ ſubſellijs tripedibꝫ ꝑuo īter
uallo a ſe inuicē diſtātibꝫ iniecerat)/ſupꝑpoſuit Interī dromo
panes memoratos ex ſub aſcellꝭ parmenonis excipiēs alterum
iuxta alueū in tabula collocauit.⁊ alteꝝ ad pectꝰ ſuum leuū ad
mouit.⁊ admotū in duas ꝑtes cultro ſuo panario diuiſit.q̄rū
alterā ſibi retinuit ⁊ alterā megadypſo porrexit. Pane igit bi/
partito.⁊ in vtrūcꝫ diuiſo. ¶ Dromo dicto citiꝰ dexterā in alue
um inijciēs.clunē apꝛnū arripuit ⁊ arreptum cū pane alternis
morſibꝫ occepit deuorare Megadypſus ꝟo manū ſuā in cati/
nū pari celeritate immittēs.pernā ſemieſam rapuit ⁊ raptā ri/
ctibus ſuis admouit.admotū cū pane viciſſim ſategit inglu/
tire. ¶ Eodē ferme pacto reliquū panē cū reliqs carnibꝫ(vt fa
melici lupi)infulſerūt ac deuorauerūt abſumptis igit carnibꝫ
alueū exinanitū exertis liguis(catorū iſtar)ligurierunt vt eos
(ſi eoꝝ ingluuiē corā ſpectaſſes)ad imos vſcꝫ pedū digitos ex
inanitos fuiſſe putaſſes. Tante em̄ erant gule: vt mediuſfidi/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

us rapacitate cũ harpyis ⁊ voracitate cũ cerbero equo marte
certaſſent. nũq̃ʒ ſunt tã ſaturi. aut tibiis diſtẽti. q̃n relinquẽt in
vẽtre celle vni locũ. vbi reliq̃as mẽſe mee (ſi eis apponerent̃) re-
condãt Ubi illaſce igit̃ dapes (q̃bꝫ duo edaciſſimi lupi cõtẽti
fuiſſent) in breuiculo tp̃is momẽto abſumpſiſſent. deuoraſſẽt
et ĩglutiſſent. Tãta afficiebant̃ ſiti: vt ipʒ mare (qḋ oẽs t̃ras oĩ
fariã. ⁊ pene vndiq̃ʒ v̾ſum circũfluit) ſitibũdis faucibꝫ abſorbe
re poſſe viderent̃ ¶ Lucurrit igr̃ megadypſus in cellã ceruiſia
riã allatũ ãphorã q̃ʒdã capaciſſimã plenaʒ ceruiſia cõi. q̃ va ſa
ceruiſiaria (q̃ efferbuerũt) ſupleri debebãt. hãc ãpullã p̲ mega-
dypſum ĩ cubiculũ ĩtrolatã. Dromo ⁊ megadypſus alternis
hauſtibꝫ ad turbidas vſq̃ʒ feces exorbuerũt: vt eos ñ hoĩes ſʒ
inexplebiles charybdes ⁊ ceruiſie baratra putaſſes. Exinani-
ta igit̃ ãphora Juſſi dromonẽ parapſides nr̃as tollere. ⁊ lancẽ
cũ butyro flauẽti. necnõ ⁊ caniſtꝝ cũ caſeis bubul' ⁊ ouill' mẽ-
ſe ſup̲imponere. Interĩ megadypſus calices nr̃os vino ĩpleuit
quos facili op̲a ebibimꝰ. ebibitos readĩpleri iuſſimꝰ. ⁊ readĩ-
pletos añ nos apponi. Ubi v̾o ex butyro ⁊ caſeis q̇d modicũ ĩ
ſumpſimꝰ Juſſi dromonẽ patinã cũ butyro. ⁊ caniſtꝝ cũ caſe-
is amouere. ⁊ ſiq̃ bellaria hẽret apponere Appoſuit igr̃ nob du
as patinas cũ pomis. quaꝝ altera erat ſemiplena ceraſijs aq̃ p̲
lutis: ⁊ altera plena flauis. ⁊ liuidis prunis. Itẽq̃ʒ calathũ cũ
malis acidis annicul'. ⁊ p̃cocibꝫ hornis. Ubi v̾o bina terna ve
ex q̇buſlibet pomis vterq̃ʒ ĩſumpſimꝰ Juſſi dromonẽ reliqua
tollere. ⁊ deiñ linteũ mẽſe cũ apparatu ſuo remouere. Remoto
igit̃ mẽſe linteo Juſſi dromonẽ alueolũ alee cũ teſſeris. ⁊ orbi-
culis ilico afferre: vt aĩos nr̃os ludo aleatorio recrearemꝰ Qḋ
quũ Sidoniꝰ audiuit Ah noli inq̇t imp̲are. vti tabula aleato
ria afferat̃. Cerebꝝ meũ findit̃. ⁊ cor meũ q̇dẽ guttatĩ tabeſcit.
quaſi in aquã ĩdideris ſalẽ vbi iſtiꝰ ludi aleatorij fit q̃q̃ʒ mẽtio
Tum ego Quã ob cãm: Sidoniꝰ Cãm dicere p̲hibeor. Bar.
Quis inq̃ʒ p̲hibʒ: Sido. Ariolare. Bar. Dolor inq̃ʒ ⁊ pudor
Sido. Rcẽ ariolatꝰ es. nã me ſuppudet dicere. qḋ nõ ſuppudu
it facere. Dicã tñ licet dolor ⁊ pudor obſtẽt. ⁊ en ĩcipio. ¶ Hic
ludꝰ (dũ adoleſcẽs erã) exuit me miſeꝝ in q̃dã cauponula. p̲mo
oĩbꝫ nũmis meis pñtarijs. cũ mutuaticis Deiñ villis agris ⁊
poſſeſſiũculis: vt ne hara q̇dem ſuilla mihi ſup̲eẽt. aut tantil-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

lũ loci: vbi catellus cubitare poſſet. Poſtremo ꝟo oĩbꝫ tunicis
cũ amiculo ⁊ crepidulis: vt ne ĩtima q̇dẽ tunicula mihi ſupeẽt
vt te (ſi affuiſſes) nõ homũculũ denudatũ. ſ; cuculũ hybernu;
deplumatũ ſpectare putaſſes. Bar. Pape. q̇d iã ex te inq̃; au⸗
dio? Sido. Id qđ veꝝ eſt. Bar. Si iſtuc inq̃; veꝝ ẽ qđ cõmẽo
ras. paupior eras. q̃; diogenes ille cynic⁹ Sido. Immo longe
paupior. nã illi reliquũ erat doliũ ꝟſatile qđ ad faciẽ ſolis diur
ni (inſtar ſolſticial' herbę) obuerſabatᷣ. mihi ꝟo p̄ nimia paupta
te. ne cauea q̇dẽ viminea (ſub q̃ gallina cũ pullis ſuis ſuccuba
re poſſet) erat. illi erat tunica ĩterula. palliolũ qđ ſupne circũie⸗
cerat. ⁊ pedũ tegumẽta baxeę. mẽdicorũq; ſupellex baculus et
pera panaria. Mihi ꝟo proh dolor nihil hoꝝ erat. nõ mõ non
videbar diogene veꝝ ⁊ quouis mẽdico circũforaneo paupior
Nđ quũ (licet ſero) aĩaduertiſſem nec vllũ verbũ. ac nec tacitũ
quidẽ gemitũ q̇ui emittere. poſt aliquãtulũ tp̄is. occępi meam
fortunã. meoſq; caſus grauiter ĩgemiſcere ⁊ vacuas man⁹ ſę⸗
picule cõplodere pedeſq; ĩcertis alternatõibꝫ cõmouere. Nõ
hãc mõ illã capitis p̄tẽ (quę mihi nõ pruriebat) adſcalpe ⁊ ore
ſemiclauſo balbutiẽs (neſcio q̃s) quęrimoĩas effutire. Tandẽ
dolore ĩgraueſcẽte ſubito velut lymphaticus ĩcępi victorẽ me
um. immo hercle expoliatorẽ oĩbꝫ maledictis (quę q̇ui cõmini
ſcier) onerare cõpellãs eũ trifurẽ. latrũculũ ſicariũ venenariũ.
patrię p̄ditorẽ. parricidã. ſacrilegũ p̄iurũ. legirupã. p̄niciẽ. ado
leſcentũ. ⁊ cũ dicto libratũ pugnũ in ora ſeius impegi: vt gingi
uas ei⁹ edentarẽ. ¶ Ipſe vero extẽplo mihi caput correpto de
mẽſa alueolo excerebraſſet. niſi vn⁹ ex colluſoribꝫ nr̄is myſar⸗
gyrus noĩe (qui adſedebat altrĩſec⁹ interpediſſet) ⁊ rixas nr̄ãs
interceſſu ſuo diremiſſet. In ipſo ferme tp̄is pũcto. accurrit mi
niſter caupon̄i⁹. q̇ me miſeꝝ affatim plagis caſtigatũ forinſec⁹
abiecit. ⁊ tris canes villaticos feros atq; ĩmanes e cauea ſua
(in qua per tẽpus diurnũ cõcatenati cubant) emiſit ⁊ in exitiũ
meũ inhortatos immiſit. q̇ ſimul ſigno ſolito miniſtri caupo⸗
niꝗ incẽſi: atq; inflãmati: furioſaq; rabie conciti. ⁊ allatratibꝫ.
etiã abſonis horrendi eunt in me miſerũ. Nđ quũ vidiſſem. ili
co ſilicem quẽdam de via tremebundus corripui: correptum
in caput propinquioris canis accurrentis magno niſi contor
ſi: ſed impetu caſſo per extremum dorſum tranſcurrens la⸗

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

pis cõtra opinionẽ meã deciderat in terrã innoxi⁹. q̄ lapidis ia
ctu. canis alioq̄n exaſpat⁹ furioſus me miſeꝝ. rabido rictu ag-
gredit̃. aggreſſum terrę grauiter applosit. appſoſuꝫ ipſe (cęteris
canibꝫ coadiutoribꝫ) mẽbratĩ diſcerpe tẽtauit. ¶ Sed in eodẽ
pene momẽto. accurrerũt viri ruſticani (q̄ meũ miſerabilẽ vlu
latũ cognouere) feſtinabũdi ſuppetias. Alij cũ fuſtibꝫ. iſti cum
furcis bicornibꝫ. illi ỽo cũ pticis. q̄bꝫ ſegetes demeſſę ĩ area fla
gellant̃. q̄ vbi appropinq̄uere nõ mõ armis ſuis ruſticis verũe
tiã ſublatis clamoribꝫ canes abs me abegerũt. Abactis igit̃ ca
nibꝫ me miſeꝝ humi ſupinatũ in pedes ſtatuerũt ꝛ corpe. meo
ſanguinẽ lacinijs ꝛ q̄buſlibet alijs pãniculis deterſerũt. Deter
ſo igit̃ ſanguinis pfluuio acceſſit q̄daꝫ ex vicinis meis cui no
mẽ erat Eleus: q̄ me miſeꝝ apprehẽſum ad ędes fris mei maio
ris natu alexos pduxit. q̄ vbi cognouit me a canibꝫ admorſuꝫ
et varijs vulneribꝫ diſtractũ. ſtatim medicũ vulnerariũ cũ py
xidicul' vnguẽtarijs ex vrbe primiore acciri flagitauit. ¶ Ha-
ctenus adhuc ſidonio fabulãte ego ſermonẽ ei⁹ hiſce ỽbis iter
rũpi ſic inq̄ens. Tace Tace mi ſidoni ſat hiſtoriaꝝ eſt. tu non
niſi triſtia cõmemoras. ¶ Ego me hercle volo vel ludo quopi
am: vl' cantu lyrę: aut tib ẏę oblectari. ꝛ cuꝫ dicto interrogaui
dromonẽ ſciret artẽ tibicinariã (quę acuto tinnitu ꝛ graui bõ-
bo cõcentũ muſicũ miſcet) nec ne. Rñdit ãt ille mihi ſe eã pror-
ſus neſcire. ſꝫ ſi mihi luberet: caneret mihi quãlibet ſuauẽ cãti
lenã. Juſſi igit̃ eũ cãtilenã quãpiã dulcẽ de Joue optimo maxi
moq̧ occinere. q̄ quũ aures nrãs. tum maxime mẽtes ſua mo-
dulatõe pmulceret. Qđ quũ fando audiuit megadypſus ¶ O
inq̄t mi here vna opa iubeas eũ in cęlũ ire ſalutatũ nomĩe tuo
Jouẽ. Nã illud põt q̄ꝫ iſtud. Noſtin vet⁹ puerbiũ eẽ. nihil cuꝫ
fidibꝫ graculo. aut cũ amaricino ſui. Quiſnã docuiſſet hũc co
medonẽ artẽ muſicã: q̄ ex lõgis ꝛ breuibꝫ acutis ꝛ grauibus ſo
nis cõſtat ꝛ tã diuerſis ꝛ diſſonis vocibꝫ harmoniã cõſonã (vt
ex te crebro audiui) reddit. Hic enĩ nudiuſtercius (quũ diony
ſia celebrauim⁹) occępat quandã (neſcio quã) cantioneꝫ q̄ꝫ ma
xima voce pſonare: vt eũ tragedũ (ſi audiſſes) putaſſes qui (ne
claritudo vocis arterijs oboleſceret) identidem boando rauci
tatem ſuam purgaret. ¶ Ego me hercle mallem oggannituꝫ
vulpis. immo grunnitum ſuis. ꝛ vt verius dicam clamorem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

cuiuſuis aſini arcadici obraucati ꝙ̄ vocē huius dromonis au
dire. Et idipm̄ (ni fallor) malles. ſi ipſe occiperet ſuo more canti-
tare. hoc ē inſtar hedi obuagire. Cui dromo. Noſti tu īexplibil
ceruiſie vorago ſuaui⁹ ꝙ̄ ego modulari: aut potes luſciniolam
voce tua eq̄parare: Quur igit nō canis: quur nō ꝓbas te poſſe
ſyrenū ſymphoniā multiformib⁹ modul exuꝑare: Dic bibio
dic: Megadypſus. Jāpridē cātaſſez inq̄t. ſi her⁹ me⁹ me canere
iuſſiſſet. Nihil em̄ debet ſeru⁹ bone frugi (qualis ego ſum) iiuſ
ſu heri ſui attētare. ſi nō velit ei⁹ indignatōem infauſtis auib⁹
incurrere. Cui ego. Si aūt tu inq̄ putas te ſuaui⁹ iſto modu-
latū. illā eādē cantilenā de Joue optīo maxīoq̄ te nunc mo
dulari iubeo. Megadypſus. Nulla inq̄t carmīa de Joue tuo
canere ſcio. ſȝ ſi tibi luberet occinerē ſuauē q̄ndam cātionem de
dijs meis pecularib⁹. Bar. Qui ſunt inq̄ dij tui peculiares:
de q̄b⁹ cātilenā etiā dulciſonā te canere offers: Megadypſus.
Dij mei inq̄t peculiares ſunt vēter meus. ⁊ eius vxor ſcā ſatu
ritas. quos ego ab ieunte euo in hūc vſq̄ diē (vt epycureū de-
cet) religioſe colui: ⁊ colo (⁊ quo ad mihi vita ſuꝑerit) colā: non
mō ꝑuigili anniuerſario ſacro. aut mēſtruis ſupplicatōib⁹: ve
rū ⁊ diurnis. nocturniſq̄ comeſſatōib⁹ ⁊ potatōib⁹. q̄bus hu
iuſcemodi dij placant. ac tranquillant: vt mare nō ſit trāquil-
lius cū alcedo pullos educit ſuos. Bar. Abi inq̄ in malā cru
cem cū iſtis dijs tuis. quos homo bone frugi pre nimio deſpe
ctu ne pecudum q̄dem. nedum hoim cenſeat eē deos ꝙ̄ꝙ̄ vos
epycurei (qui īfra qualibet pecudes veſtrā ob ingluuiez eſtis
detruſi) eos deos habeatis. ⁊ cū dicto cōuerti ſermonē meum
ad ſidoniū ſic inq̄ens. Sidoni poſtera die ienticulatōe ꝯfecta
ſarcinulis tuis ſumptis viā capeſſes ⁊ ad patriā ꝓfectionē di-
riges herū tuū pancratiū poſtliminio reuiſurus. qui aduentū
tuum aīo anhelo (vt lrē ſue ad me plate indicant) oppꝑitur. Qd̄
ſi deinceps facere diſtuleris) aut in ſupinā ꝓcaſtinatōem reie-
ceris. herū tuū implicabilr (mihi crede) offendes. Nondū hec
finieram. quū megadypſus ꝟba mea interrūpens ſic ꝓfatus ē
Heſterno veſpi fando audiui latrones vias infeſtare ⁊ viato-
res quoſq̄ pecunijs. ſarciniſq̄ exonerare. Bar. Tace inq̄ nu
gigerule. vanum eſt ⁊ opido falſum vias latrūculis infeſtari.
et viatores depredari. Eſto ꝙ latrones vias infeſtent. Quid

igitur viatori de ſumma pauperie latrũculi auferre poſſẽt An
ignoras ſtulte nudũ quẽpiam nõ a decem militibꝫ obarmatis
expoliari poſſe. Sidoniꝰ noſter nõ ſolet eſſe pecunijs (quũ ꝓ
ficiſcitur) oneratꝰ. licet ſit pera ⁊ lagũcula (vt pħm decet) ſuffar
cinatꝰ Nõ tñ hinc abibit incomitatꝰ ſꝫ dromo erit pediſſequꝰ
eius. q̇ gladiolo ſuo cinctus. ⁊ ferrata clauicula inſtructꝰ latro
nibꝫ erit formidini. ⁊ ſidonio ꝑſidio. Qđ quũ megadypſus au
diuit. ridiculos iocos in dromonez inſtruxit ſic inq̇ens. O mi
dromo ſi vis ſaluti tuę eſſe ꝓuiſum. vade cõcito gradu conſul
tum haruſpices (aut ſi mauis genethliacos q̇ ꝓdigioſis artibꝫ
res oīs poſt futuras ꝑcognoſcũt) ſuꝑ exitu ꝓfectõis tuę: ne ſecꝰ
faciẽs infauſtis auibꝫ iter capeſſas. ⁊ vitę periculũ imprudẽ-
ter (qđ dij vetẽt) incurras Dromo. Tua inq̇t qđ nihil refert. ne
cures. ꝓfectio mea (vt ſit fauſta (nõ req̇rit haruſpicẽ cũ lituo. ſꝫ
crumenã cũ viatico Nõ chaldeũ cũ ephemeride. ſꝫ manticã cũ
pane ⁊ caſeo ⁊ qđ pęne ꝑterierã lagenã cũ ceruiſia. aut qđ mal-
lem) vino. Ubi hęc finierat Dixi ad eũ. bono ſis aio mi dromo
poſtera die (dijs beneuolentibꝫ) inſtruã te largo viatico. quo et
tibi. ⁊ ſidonio poſſes eſculẽta cũ poculẽtis in tabernis diuerſo
rijs affatim comꝑare. Dromo. At tu here inq̇t (qđ te decet) fa
cis. ⁊ nũq̃ꝫ facere deſtitiſti qđ ad officiũ boni. ⁊ liberalis viri q̇
modolibet ꝑtinere videbať. Nũc vero vnũ eſt qđ a te vęhemẽ
ter peto. Quęris q̇d ſit illud: vt ſcꝫ liceat nobis viam carpento
cõficere. Sidonius em̃ (quod tute etiã nõ ignoras) eſt male pe
datus. quãobrem mallet carpẽto. q̃ꝫ pedibꝫ viã cõficere. Bar.
Non tutũ eſt inq̃ꝫ carpento viam ſcrupo. ſtirpibuſq̃ꝫ infeſtaꝫ
capeſſere. Supiori vero anno quũ patriã meã petiturus qua
drigas meritorias inſcendiſſem. ⁊ ad octauũ itineris mei mili
ariũ iam ꝑueniſſem. carpentũ caudicis cuiuſdã thoro (ad quẽ
ſeſe rotarũ orbes offenderãt) ſubuertebať. ⁊ me euolutum ⁊ ex
cuſſum humiq̃ꝫ iacentẽ inuerſum cooperiebat ac tegebat Ne
vobis q̇d ſimile obtingat. magna cautio eſt adhibẽda. Cõſul-
tius tñ mihi viſum eſt. vos patriaꝫ equis q̃ꝫ quadrigis petere.
Eſt mihi vnus (vt ſis) equus aſturco tollutim gradiẽs ꝓ ſido-
nio. ſi eẽt mihi alter ꝓ te. Poterit vterq̃ꝫ equo vectari. Uix finẽ
orõni impoſui. quũ megadypſus inq̇t bono ſis aīmo mi here
¶ Eſt mẽdicus q̇dam circũforaneus in xenodochio habẽs aſi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

num clitellarium.ſolitum geſtare infantes eius impoſitos du=
abus corbulis hinc ⁊ hinc dependulis.quez exiguo p̄cio (quū
nudiuſquartus manſuetiorem pro infantulis ſuis geſtandis
emerat(comparare poſſes ⁊ comparatum exornare phaleris
aureis.⁊ phucatis ephippijs.⁊ purpureis tapetis ⁊ frenis ar=
genteis.⁊ pictilibus baltheis.⁊ tintinnabulis perargutis: vt
non videatur eſſe aſinus.ſed equus onocepholus.qui nō ma=
gis dedecet dromonem q̄ȝ olim equus bucephalus alexandꝝ
illum macedonum regem. Ehem ⁊ quod pene ſilentio p̄terie=
ram. Js aſinus(quem memoro)eſt ad ſpeciē honeſtus ad cur
ſuram vegetus.⁊ ad vecturam validus. Et dromonem non
modo ꝑniciter.verūetiam molliter peruehet.qm̄ ꝓbe calciatꝰ
eſt corneis ſoleis a mgrō artis aternarię. Nōdū hos iocos fini
erat.quū dromo in haſce voces prorūpens ait. Abi in malum
cruciatum cum illo aſino clitellario ⁊ deſine mihi illudere. ali
oquin eumenides tenebūt faces.audis hoc aſine bipes. Ne=
gadipſus. Quur inquit mihi obiraſceris ſi non vis aſino reſi=
dere inſideas alato perſei pegaſo. Quid em̄ mea refert.quo iu
mento reſideas.vtrū aſini dorſo an catti tergo an pedibus iter
capeſſas. Quicquid ego dixerim pro commodo tuo dictū pu
tato. Uerumtamen.vt mea fert opinio)latius eēt te catti ter=
go īſidere.q̄ȝ pedibus iter ſcrupoſuȝ ęſtiuis diebus cōficere.⁊
intertriginem ex diutino itineris labore contrahere. Eſt mihi
cattus pulchello capite.oculis nigris auribus acutis.naſo de
centi.ore minuto.mento raris ſetis obſito.ceruice craſſa.ter=
go obeſo.ventre mediocriter proiecto.cauda piloſa.⁊ in iuſtā
longitudinem exporrecta.pedibus lautis.pelle nitenti.fęmori
bus emaſculatis.et(vt vno expediam verbo)totus bellulus
Jlli(ſi tibi lubet)capiſtrum tanquaȝ cantherio iniȷce.et capi=
ſtratum conſcende: vt non videaris miles aſinarius.ſed catta
rius. Pręterea ſunt mihi ſex immanes mures.quos muſcipu
la mea viſtulatis lardi offulis inſtructa.intra hoc triduum in
cella penarea gaudibundus cępi.hos ſacculo incluſos in cat=
ti pabulum tecum feres vt pecunias (quas pro huiuſmodi)
iumenti pabulo expendes.in peculium tuum conferens.diti=
or euadas. ¶ Eo autem adhuc fabulante. Dromo infrendēs
dentibus ſuis pugnū libratū in os eius incuſſiſſet.niſi ego me

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

dius interceſſiſſem. ꝛ ictum minitãtis pugni brachio meo a-
uertiſſem dicẽs. Heus tu dromo ſi q̄d dcm̄ eſt ꝑ iocũ. nolito in
ſeriũ cõuertere. ꝑcipue illud qđ hõ potulẽtus ꝛ animi impos
ceruiſię vitio dixerit ⁋ Dromo. Nõ placet inq̄t ſiu mutũ q̄ꝓpiã
cõferri qđ loq̄ non p̄t. Nã ceruiſia ſi fabulari poſſet ſe defende
ret Sȝ hoĩes mĩmi p̄cij ilico cõfugiũt ad ebrietatis accuſatio
nẽ. tanq̄ȝ in aliqđ phani aſylũ. ꝛ q̄ peſſime fecerũt ea nõ ſuę te-
meritati. ſȝ ebrietati attribuẽda ẽẽ dicũt. Sed lõge ęqui⁹ meo
iudicio eſſet de huiuſcemodi hoĩb⁹ duplex ſuppliciũ ſumere ꝓ
duplici vitio: ebrietatis ſcȝ ꝛ temeritatis. Cui męgadypſus.
Ille extra noxam eſt cenſendus. q̄ id facit. qđ dij eum facere co-
gũt. Oſyris (cuius numine affiat⁹ ſum) cogit me hoſce ridicu-
los iocos in te effutire. Si eẽm mentis meę cõpos. nulla mer-
cede poſſem induci: vt vnum ridiculum verbũ vł minimũ in
te cõgererẽ. ⁋ Tum dromo inq̄t Hercules (cuius ego numĩe
afflatus ſum) cogit me manus in buccas tuas iĳcere ꝛ ora tua
temeraria pugnis cõtundere: vt deſinant huiuſmodi ridicula
in me effutire. ⁋ Ea igiť inter eos cõtentio lõgius producta fu
iſſet. niſi ego arbitratus nõ opꝑepreciũ eſſe eaſdem has alterca-
tiones diutius audire. Iuſſi igiť vtrũq̄ȝ obmuteſcere. ꝛ obſtre
pentes linguas ilico cõpeſcere ꝛ cũ dicto inieci manum meaȝ
in marſupium expromens vicęnos ſtatęres argenteos quos
dromoni pro vtriuſq̄ȝ viatico manibus meis adnumeraui di
cens. Dromo hic ſunt vicęni ſtatęres argẽtei. quoꝝ ſinguli plu
ris ęſtimanť. q̄ȝ q̄ttuor nũmi argẽtei noſtrates. q̄s ſtuferos vo-
cant. Uide ſi q̄d erit dubiũ ĩmutabo Nondũ hoſce dromo in
loculos ſuos dimiſerat. quũ parmeno cubiculũ introgrediẽs
enunciat philotymũ noſtrũ cũ duobus miſtris ſuis mercen-
narijs in veſtibulo domus męę ſtare ꝛ me ad pĩguiſſimũ cerui
fęmur ĩuitare. Qđ cũ audiui dixi. O parmeno dic philotymo
meo me eueſtigio ad ſe venturũ ꝛ ad cęnam ſecum iturũ. Par-
menone aũt abeunte ego dromonez in hęc verba alloquutus
ſum ſic inq̄ens. O mi dromo poſtera die ſidonio equitante. tu
iter pedibus (quãdo nõ eſt tibi equus) conficies. Haud tu her
cle miſterio equi indiges. q̄m̄ potes (ni fallor) armenias tigres
et parthicas ſagittas velocitate preire quod nominis tui inter
pętatio aſtruere videť. Dromo em̄ curſum ſonat. Et ne du-

ricies itineris plãtas tuas lędat. calcia te illis calceis quos nu
diuſquartus pitacijs ſuppegiſti. ⁊ clauis caligarijs ſuffixiſti. ⁊
cum dicto cõuerti ſermonẽ meũ ad ſidoniũ ſic inq̄ens. O ſido
ni. ego ſum (vt audiſti) cęnaturus cnm philotymo meo q̄ me in
veſtibulo domus meę opperitur. vt vna ſecum ad cęnam ꝑgaꝫ
Tu vero cũ dromone meo hilares cõuiuas hoc veſpi agetis.
Archimagyrus meus parmeno ſuppeditabit vobis eſculẽto/
rũ abundantiã. ⁊ pocillator meus męgadypſus. idem ⁊ ꝓmꝰ.
poculentorũ affluentiã. Vix hęc ꝑfatus fueram. quũ ſidoniꝰ
ſurgens caput ſuũ aperuit. ⁊ dexteram meam appręhendit ſic
dicens. Jam nunc volo tibi mi here valefacere. ⁊ grãs ꝓ tuis
immortalibꝫ bñficijs in me collocatis (quũ nõ poſſim referre)
ſaltem habere. Si forte craſtina die (qua hinc abiturus ſum)
non daretur mihi valefaciendi oportunitas. Poſſibile eſt em̄
me cogi hinc (priuſq̄ꝫ tu te e lecto corripias) abire. ⁊ iter deſtia
tum capeſſere ¶ Valę igit̄ mi here. ⁊ mihi vt mancipio tuo im
pera. Tum ego. ⁊ tu ſidoni vale. ⁊ iter deſtinatũ fauſtis auibꝫ
capeſſe. Pancratiumq̄ꝫ herum tuuꝫ meo nomine ſaluere plu/
rimum iubeto. Iterum vale. ¶ Hic dictis cubiculo exceſſi cõ
tendens feſtinabundus in veſtibulum domus in quo erat (vt
ſupra memoraui) philotymus meus cũ miniſtris ſuis mercẽ
narijs. qui (quũ primum me conſpicatus fuerat) At tu inquit
longas moras nectis. Sonuit ſextã horam veſpꝫtinam tempꝰ
eſt cęnandi. eamos ad ędes meas cęnatum. affatim cuncta dul
ci ſapore (ſcio) ſunt ꝑcocta. Eamus inq̄ꝫ. ¶ Hęc tecum mi pan
crati ꝑ lrãs (vt aiunt) iocatus ſum. Sed tu forſan iam nũc ad
miraberis. ꝙ ego nõ dixerim vbiq̄ꝫ veriſimilia. Neq̄ꝫ ſerua/
uerim vbiq̄ꝫ in ꝑſonis ac rebꝫ decorem ſequũdum pręcepta ar
tis oratorię. Itemq̄ꝫ ꝙ non ſeruauerim vbiq̄ꝫ breuitatẽ. venu/
ſtatemq̄ꝫ ⁊ mundiciem comicę orationis. ¶ Sed nihil eſt q̄d
admireris. ſi ego nolim ſepium ſudes vetuſtate putridas pur
pureis amicire chlamydulis. aut caſſas nuces iuglandes au/
reis inaurare brachteis. Olfeciſti iã dudũ (ni fallor) q̄d velim.
qm̄ quidẽ hõ es nare ſagaciore. q̄ꝫ canis venaticꝰ. Immo her
cle q̄ꝫ vultur famelicus. Sed de hac re ſatis. Cęterum noſti q̄
bus. ⁊ quãtis te iampridem oneraui ꝑcibus: vt mihi remitte
res Geometriam euclidis. rhetoricam planetaꝝ. ⁊ metaphyſi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

cam Ariſtotelis cum cōmentarijs Thomę aquinatis. Sed nondum curaſti remittere. cura igitur propediem remittas ¶ Valę ⁊ magiſtrum Theodoricum virum peripateticis diſciplinis apprime eruditum ⁊ geometrię non minus. q̄ꝫ arithmeticę peritum. meo nomine plurimum ſaluere iubeas. Iterum vale ex Dauentria ſexto idus Julias. Anno domini. M CCCCC.iij.

¶ Epygrāma eiuſdem Bartholomei in oſores ſtudiorum humanitatis.

¶ Garrula barbaries: priꝰ arctophylaca booton
Arctois plauſtris: pollice deijcies
Quā deturbabis de monte biuertice doctos
Muſaꝝ cętus laurigeroſqꝫ viros
Hos ſi nō ceſſas verbis obtundere: aſelli
Aures temporibus figet apollo tuis.

¶ Epyſtola ad lectores ſuos.

Eſte ꝓcul turpes Cynici. rigidiqꝫ Catones
Atqꝫ ſuꝑcilio Stoica turba graui
Huc veniāt oēs. quos delectare iocoſus
Sermo poteſt ⁊ quos: ludicra v̄ba iuuāt
Nā cano ridiculas res ⁊ ludibria queqꝫ
Flebile cor hoīs. quę recreare valent.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

¶ Quorundã difficiliũ vocabuloꝝ in p̃cedẽti ep̃la poſitorum ſuccincta ⁊ breuis interpretatio Incipit feliciter.

Abligurritare eſt auide multa conſumere ⁊ conſum-
ptis dapibus catillos lingere
Abdomen ſumen dr̃ ꝙ additũ ſit. a poetis tñ aliqñ
pro larido ponit̃. Hoc eſt pingui duro. Iuuenalis.
Montani quoq; veter adeſt abdomine plenus
Acer arbor ꝙ acria .i. ea artificũ igenia exerceant̃ Jñ acern⁹ a ũ
Acetabulũ gen⁹ vaſis qđ eſt mĩoris capacitatis q̃ʒ vrna
Acinus granum eſt: vt acinus vue
Acor aceti ẽ acritudo aceti. ⁊ ẽ acetũ nihil aliud q̃ʒ acre vinum
Jñ acid⁹ a ũ. ⁊ acetoſa herba ẽ ſaporẽ aceti p̄ ſe ferẽs
Aconitũ herba ẽ imo venenũ oĩm venenoꝝ ocyſſimuʒ. ĩnaſcit̃
nudis cautib⁹. q̃s greci aconas vocẽt. ⁊ iõ aconitũ vocauere
Actutũ id eſt ſtatim Admutilatus a um id eſt trũcatus. cõ-
minutus. decurtatus Adoriri aggredi eſt
Affatim media ſyllaba breui id eſt abũde: ſatis
Agõ certamẽ pugna colluctatõ. ⁊ p̄ loco certamis ĩterdũ poĩt̃
Ahenũ cacab⁹ ene⁹ ẽ. q̇ ſupra focũ pẽdet. quo aqua calefit
Ain .i. ais ne Alcedo auicula eſt. que alio noĩe halcyone dr̃.
Hec medio fere hyemis in mari ipſo nidificat. quo tp̃e ſi põt⁹
vndoſus fuerit ipſis ouis mãſueſcit. cadũtq; pcelle oẽs donec
poſita oua foueat. Plautus in penulo. Quam mare dulce eſt.
quom ibi alcedo pullos educit ſuos
Alue⁹ gen⁹ vaſis eſt. diminutiuo vſus ẽ. Hiero. cũ ait in libro
Danielis Abbacũ intriuerat panes in alueolo: vt ferret meſſo-
rib⁹. Declinat̃ nõnunq̃ʒ ⁊ hoc alueũ p̄ eodẽ gñe vaſis. cuius di-
minutiuũ ẽ alueolũ qđ ſignificat tabulã aleatoriã q̃ etiam aliis
nominib⁹ pyrgus. ſimũ fritillus vocat̃
Altrinſec⁹ .i. iuxta alteꝝ latus Amabo media ſylla correpta
interiectio blãdientis eſt Ambages circuit⁹ eſt. ⁊ p̄ illuſione
nonnũq̃ʒ ponit̃ Amaracyn⁹ herba odorata eſt
Ampulla cadus eſt Anteſignanus vexillarius eſt
Apage: grecum eſt id eſt amoue
Appendiſtin pro appendiſti ne?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Aqualis vas aquariū   Archimagyrus grecę dr latine pͥnci
palis coquus   Aſylum: locus cōfugij eſt. Et cōponit̄ ex a, qd
eſt ſine ꝛ ſyro: traho eo ꝙ locus eſt a quo neminē ꝑ vim trahe-
re licet.   Arctos grecę dr latine vrſa. ꝛ eſt duplx̄ vrſa circa po
lū ſeptētrionalē maior ſcꝫ ꝛ mīor: maior vocat̄ helicę . mīor ꝟo
Cynoſura. Jn̄ deducit̄ arctous a um. i. ſeptētrionalis. ꝛ Arcto
phylax grecę interp̄tatur latine vrſe cuſtos. Et alio noīe dr bo
otes. i. bubulcus. qꝛ hęc cōſtellatio more bubulci plauſtrū ſeq̄
videt̄. Oui. Arctophylax formā terga ſequentis habet.
Aſcella ē diminutīm ab ala. ꝛ ponit̄ ꝑ brachio hoīs. Hiero. in
prouerbijs caplo. xix. Abſcōdit piger manū ſuā ſub aſcella, fa
cit aūt Ala (vt pͥſciano placet) axilla ꝑ diminutōem
Abſtypulariū dē ē qd aſſentiri ſiue aſſerere. Jn̄ aſtypulatio: no
mē ꝟbale. id eſt aſſertio ſiue affirmatio
Aſturco equꝰ eſt in hiſpania genitꝰ ab Aſture oppido ſiue aſtu
ria gente ita appellatꝰ. ꝛ molli gradu ꝛ ſine ſuccuſſatura īcedit.
Et vocat̄ alio noīe Tolutariꝰ equus. a pedū volubilitate qua
ſi volutariꝰ. vn̄ Tolutim aduerbiū. quaſi volubiliter Plautꝰ
Demā hercle de hordeo ni tolutim vaduas. ꝛ idem equus a
non nullis dicitur Gradarius.
Atra bilis nigra colera eſt quā gręci Melancholiā vocāt. Eſt
em̄ bilis: cholera Unde bilioſi dicunt̄ cholerici. ꝛ illi ſunt ꝓcli
ues in iram ꝛ furorem.
Aula: atrium eſt. ſed veteres aulam dicebant quam nos dici-
mus ollam. Et plautus. fabulam ſuam ab aula. hoc eſt olla in
uenta aululariam nominauit
Axis hyꝑborius ponit̄ ꝑ plaga ſeptētrionali. Et axis lybicꝰ.
pro plaga meridionali

B Acchabundus a um id eſt furibundus
Baxea: genus eſt calciamenti. ꝛ eſt idem quod crepida
ſiue ſolea.
Belua: immanis fera eſt. Et dicit̄ bęlua quaſi bellum gerens.
Jnde beluatus a um: vt tapeta beluata dicuntur quibꝫ forme
beluarum ſunt intextę
Bellaria dicuntur omne ſecūdę menſę genus hoc eſt cibi q̄ ſe
cundo loco apponuntur in menſa
Bibio: vermiculus eſt q̄ naſcitur in vino corrupto

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Bibliopola grecę dr̃ latine librorum venditor

Bootes: vide in dictione Arctophylax

Bucca ē interior illa cõcauitas oris. vñ vox ꝓdit ⁊ qua cõcipitur flatus. Jñ bucculẽtus dr̃ q̇ habet magnã buccã

Bucephalus fuit equ⁹ Alexãdri magni. ita appellat⁹ ob ſimilitudinẽ bubali. quã in capite ſuo prę ſe ferebat

Bulbꝰ apud idoneos nõ tm̃ ꝓ cępe ponit̃. ſꝫ etiã ꝓ oĩ radice rotũda. vñ legim⁹ bulbos narciſſi ⁊ bulbos rapaꝝ

Buſyris: erat rex ęgypti Neptuni ⁊ lybię filius q̇ oram oẽm nilo adiacentẽ latrociniis infeſtabat. hoſpiteſq; enectos diis ſacrificabat occidit ⁊ diis ſuis ĩmolauit. Oui. Ergo ego fędantẽ peregrino templa cruore Buſirim domui

Blacterare eſt incondite ⁊ inaniter loqui

Brachtea eſt tenuiſſima ex auro vel argento vel alio metallo lamina.

Cacabus vas eſt in quo pulmentũ coq̇tur

Cadus ē ꝓprie genus vaſis acuti fundi. ita vt ſine adiutorio ſtare nõ poſſit: ⁊ nõ nunq̃ ꝓ cantharo ponit̃

Caduceũ neu. ge. vt ſcribit Marcell⁹ Uirga erat mercurii q̃ pax ſignabat̃. ⁊ q̃ mercuri⁹ mortuos fabuloſe reſuſcitauit. a caduceo format̃ Caduceator q̇ legat⁹ dr̃ pacẽ petẽs auctore Põpeio

Caritas rei frumẽtarię ē penuria frumẽti

Cataplaſmata dicunt̃ malagmata. ⁊ cõſtant ex floribꝰ fere eorumq; ſurculis ⁊ axungia: ⁊ a barbaris Emplaſtra noiat̃

Catinus vas eſt ęſcarie mẽſę vbi pultem aut aliq̇d iurulẽti ponebant. Jñ catillus per diminutõem. Et catillo. qui catillorũ liguritor dicitur.

Caniſtꝝ eſt ciſta ruſtica ex viminibꝰ facta. in quã reponit̃ panis. ⁊ dr̃ alio noĩe Cophinus ſiue calathus

Cauillatio: eſt ꝓprie ſubdola ratio. quã ꝯſcii nobis mẽdacii dicendi tamen cauſa ꝓferimus. Et accipit̃ interdũ pro quadam faceta ⁊ iocoſa dicacitate

Caudex ⁊ codex (vtroq; eñi modo effertur) teſte Seruio ſup primum georgicorũ. liber ⁊ truncus vocatur: vt ē apud Uirgilium. Caudicibus ſectis.

Caupona ⁊ capona: taberna vinaria propter copiam rerum Jñ cauponula ꝑ diminutõem. ⁊ cauponius a um

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Cantherius eſt equus emaſculatus ſiue caſtratus
Carpentũ genꝰ carri ē. Oui. Nã priꝰ auſonias matres carpē-
ta vehebãt. Hęc quoqꝫ ab Euãdri dicta parente reor. Vñ car
pentariũ equũ dicimus qui carpentũ ducit   Charon hunc
poetę dicũt obſeruare tria inferni fluia. hoc ē Acherontē. ſtygē
et cocytũ. q̄n ⁊ defunctoꝝ. aïas ad aliã ripã vehere. quē ſqua-
lore ec terribilē fingũt. oculos habere igneos. amictũ ſordidũ.
magnã caniciē. remo ⁊ velis ad aïas tranſportandas vti
Cęcutire eſt obtuſe ac debiliter videre   Cetariꝰ ē q̄ magnos
piſces vēdit. Cęte em̄ maiores piſces in mari ſunt. nõ ouũ. ſed
animal ꝑturientes. Cetarius etiã piſcator magnoꝝ piſciũ dr̄.
Cella penaria. alias penuaria ē illa in q̄ res ęſculētę ⁊ poculētę
reponunt̄. ⁊ dr̄ cella a celare ꝙ i ea celet̄ qđ volumꝰ eē occultũ.
Cerberꝰ hũc canē eē tricipitē inauditę feritatis. cũcta vorantē.
et regni plutonis cuſtodē. poetę oēs aſſeruerũt. Et dr̄ cerberꝰ
quaſi creoborus. hoc eſt carmen vorans   Cibarius panis ē
panis vulgaris ⁊ ruſticus   Cyathus eſt ꝑuum poculũ. hoc
eſt ꝑuum vas potoriũ   Cincinnꝰ dr̄ capillus intortus
Cocytꝰ dr̄ fluuiꝰ infernal' q̄ ex ſtyge palude naſcit̄. ⁊ interp̄tat̄
lamētũ   Cõpages gis. ⁊ cõpago inis idē ē qđ cõiunctio ſiue
cõpoſitio   Cõpilare media correpta ē pilos euellere. ſed cõ-
pilare media ꝓducta ē furari   Cõclaue ꝓducit mediã ſyllabã
Horatiꝰ in ſermone. xvi. Currere ꝑ totũ pauidi ꝯclaue magiſ
qꝫ. Et cõclauia auctore põpeio dñr loca q̄ vna claue claudun
tur. Hic ꝓ cõclaue ponit̄ ꝓ cubiculo   Cõiector eſt iterpres
ſomnioꝝ atqꝫ ominũ   Cõfluēs eſt locꝰ in q̄ duo fluia ꝯfluũt.
Corollariũ ēt id qđ addit̄ p̄ter illud qđ eſt debitũ qđ in ludis
cũ placuiſſent actores. p̄ter ꝓmiſſas coronas. alię quoqꝫ dari
ſolebãt. ⁊ accipit̄ interdũ p̄ ꝑncipali mercede laboris
Corbis maſ. ge. ē teſte ꝑſciano. q̄n etiã fe͞m teſte Seruio ſup pri
mũ georgicoꝝ. vñ Tulliꝰ Meſſoria ſe (inq̄t) corbe cõtexit ⁊ for
mat ꝑ diminutõem. Corbula teſte Uarrone de ligua latina. ⁊
nõnunq̄ꝫ gręca voce dr̄ Cophinꝰ   Chaldeus accipit̄ ꝓ quo
libet aſtrologo eo ꝙ chaldei ꝑmo aſtrologiã inuenerũt
Clathratus a um id eſt clathris munitus. Sunt em̄ clathri li
gna caucarũ. vel quibꝫ aliq̄d munit̄ aut ſępit̄. Jn feneſtrę dicũ
tur clathratę. hoc eſt clathris munitę.

Clauus caligarius eſt clauus. qui ſuffigitur ſolis calciamēto
rum. nā caliga ꝓprie dr̄ calciamentū. ſed abuſiue ponitur pro
indumento cruris.
Clitella: inſtrumentum quo ſarcinę colligatę ſunt mulis ſiue
aſinis dicta ꝙ eiuſmodi animalis ornamentum ſit.
Inde aſinus clitellarius
Crepida fuit teſte Seruio Tuſcū calciamentuꝫ qđ corrigijs
ligabatꝛ. ⁊ dr̄ latine Solea. ⁊ eiꝰ diminutiuū ē crepidula. Jn ſu-
tor crepidarius dr̄ qui crepidas facit
Cribrꝝ pollinariū eſt inſtrumentū foraminoſum aptū ad pol-
nem purgandū. ſed qđ aptū eſt ad farinā excutiendā Cribrū ex
cuſſoriū dr̄. pollen aūt eſt groſſiuſculus puluis. nā illud pollē
in tritico dr̄ qđ flos appellatꝛ in ſiligine. Accipitꝛ etiā pollen pro
puluere aromatum contuſorum
Crocodilus quadrupes animal eſt hominibꝫ terra pariter at
qꝫ aquis infeſtum. Nilus crocodilum producit. caret lingue
vſu Solus ex omnibus animantibus ſupiorem mandibulā
mouet magnitudine excedit plerumqꝫ duodecim cubita. O-
ua parit quanta anſeres. dentibus armatus eſt ⁊ vnguibus
et cutem ſuperius habet contra omnes ictus inuictam. Jn vē
tre autem mollem ac teneram Terribilis hęc contra fugaces
bęlua eſt. fugax cōtra inſequentes. hebetes oculos habet in a
qua. extra acerrimi viſus eſt. conſpecco homīe emittit lachry
mas. mox appropinquantem deuorat. Unde factum eſt pro-
uerbium. Lachrymę crocodili de his qui ſub ſpecie pietatis
homines fallunt.

DAma eſt genus caprę ſilueſtris. Et eius diminutiuum
eſt damula.
Dedolare eſt cōtundere: ſiue cędere
Delumbare ⁊ p̄lumbare ē alicui lūbos ꝑfringere
Depalmare eſt aliquē palmis. hͤ ē manibꝫ exporrectis cędere
Depilis ⁊ hoc depile id eſt ſine pilis
Deuergere eſt idem qđ declinare ſeu depēdere
Deuouere ē deſtinare. imp̄cari. qđ mō ad ꝓſpeꝝ. mō ad aduer
ſum refertꝛ. Virgilius. Deuotū hoſtiles deciū preſſere caterue
Idem p̄cipue infęlix peſti deuota future
Dij patellarij dicuntꝛ dij fabuloſi. q̄ pręſunt patellis et lebeti-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

bus ⁊ cęteris vaſis coq̄narijs.ſicut dij gallinarū:anſerarij et
anetarij:ꝗ fabuloſe ꝑſunt gallinis:anſeribꝫ ⁊ anatibꝫ Et hos
deos ficticios.non ficte.ſed vere colunt illi homines:quorum
deus venter eſt.

Dij peculiares dn̄r ꝓprij dij aliquoꝝ hoīm.ſicut vēter ⁊ eiꝰ vx
or ſcā ſaturitas ſunt dij peculiares oīm epycureoꝝ

Dieſpiter dicitur Juppiter.⁊ habet in gtō dieſpitris.⁊ dicitur
dieſpiter quaſi diei pater

Diomedes erat rex thracū.ſęuꝰ vir ac truculentꝰ.ꝗ equos ſu-
os aduenaꝝ carnibꝫ in Tyrida oppido paſcebat.ſed tandē ab
hercule mactatus.equis ſuis in pabulū appoſitus eſt

Dionyſia orū.dicunt̄ feſta dionyſij id ē bacchi.vn̄ dionyſia ce
lebrare eſt bacchanalia celebrare

Diſcubitoriū eſt idē qđ tricliniū:ſiue cęnaculū

Drachma genus mēſurę numiſmatis ⁊ pōderis

Eumenis eumenidis grecę đr latine furia infernalis

Efferatus in rabiē:eſt correptus rabię.ſed efferatꝰ in a
liquem.eſt graſſatus in aliquem

Ephimeris idis eſt liber in quo ſunt ſcriptę diurnales diuina
tiones.ſeu ꝑgnoſticatões aſtrologoꝝ

Ephippiū eſt ſtragulum quo equus inſternitur

Exibilare eſt aliquem populari ⁊ tumultuaria ſibilatione ex-
pellere. Explodere aliquem plauſu manuum: ⁊ oris cla-
more effugare.

Exoticus a um.i.aduēticius ⁊ peregrinꝰ.vn̄ vnguēta exotica
ſunt vnguēta ex ꝑegrinis terris petita

Facetia ēſt iocoſa q̄dam dicacitas ſeu irriſio

Factum iri id eſt faciendum

Faſcia:linteolū eſt ad ligandū aptū.dictum a gręco phaſkia.
cuius diminutiuū eſt faſciola

Furcifer:hi em̄ furciferi vocabant̄.ꝗ ob leue delictū cogebant̄
a dn̄is ignominię magis quā ſupplicij cauſa furcā in collo fer-
re ſubligatis ad eā manibꝫ.⁊ ꝓdicare peccatū ſuū ſimulꝫ mo
nere cęteros ne qđ ſimile admitterent

Fuſtuariū idē eſt qđ fuſtis.cuiꝰ diminutm̄ eſt fuſticulus

Flagrū idem eſt qđ ſcutica flagellū ex corio

Flaccidus a um eſt pendulus ⁊ nō arrectus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Fratres germani ſunt fratres habentes eundem patrem. ſed non eandem matrem

Frigo frigis facit in p̄terito frixi ꝛ frigui. in ſupino frixũ ꝛ frictum. Et frigere eſt carnes vel oua in ſartagine torrere. Hieronymus in hieremia. Confrixa ſunt oſſa mea tanꝗ in frixorio. H eſt patella. Et accipitur frixorium interdũ pro carnibus frixis Item oua dicuntur frixa vel fricta que in ſartagine cum butyro ſunt toſta.

Friuolus a um idez eſt qđ cõcuſſum ſiue ſemifractũ. ꝓprie eñ friuola ṽba appellant. que minus ſunt fidei ſubnixa

Genethliacus ē aſtrolog⁹. ꝗ conat alicui p̄dicere futuros euẽtus ex hora natiuitatis eius

Gibber eris. eſt tumor ĩ dorſo. ꝗ alio nomĩe dr gibbus. Etiam gibber is dr ꝗ gibbum in dorſo habet.

Gymnoſophiſte appellati ſunt Indoꝝ ſapiẽtes. eo ꝙ nudi incederent. Nam gymnon greci nudum dicunt.

Gingiue: ſunt p̄tes oris in ꝗbus dentes ſunt. ꝛ dicuntur gingiue: ꝙ in his dentes gignuntur

Gutturnius genus vaſis aquariĩ eſt ſic dcm̃. ꝙ ex eo aqua in manus guttatim cadat. Gutta eñ ſtilla aque eſt

Glaber a um ꝛ p diminutõem glabell⁹. i. lenis ꝛ ſine pilis

Glis gliris nõ p̄t murẽ. ſꝫ aliud qđ dã minutũ aĩal muri ſimile qđ q2 dormiẽdo gliſcit. i. creſcit ꝛ pigueſcit. glis dr

Gluma folliculus grani eſt.

Graphice deſcribere eſt deſcribendo pingere. q2 graphe in grece dicitur latine pingere

Grauedo eſt grauior pituita ꝛ craſſior. Inde grauedinoſi dicũtur qui laborant grauedine.

Habitudo corpis eſt diſpoſitio corpis. ꝛ accipit nõnũꝗ pro pinguedie corpis. Inde habitior: comparatiu⁹ ab habitus a um. id eſt pinguior.

Harpyia eſt auis rapax. Virgili⁹ libro eneides. iij. Harpyie et magnis quatiunt clamoribus alas. ſꝫ harpe huius harpes enſis erat falcatus. quo vſus eſt perſeus

Hara: ſtabulũ porcoꝝ eſt. Etiã hara qđdam genus auis eſt aqua Haruſpex. teſte Seruio ꝛ hariolus dr.

Haruſpex dicitur ille ꝗ ex volatu auium futura conatur p̄di

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

cere Idem etiam dicitur Hariolus

Hemiſpheriū dr dimidia ſphera ſphera ăt grecę dr latine glo-
bus Et diuidit̄ ſphera ī ſcʒ ī duo hemiſpheria. in ſuperꝝ ſcʒ ⁊ in
ferꝝ. Heus ē aduerbiū vocātis. Nō nūq̄ȝ tamē heus quoqȝ in
teriectio dolentis eſt. Uirgilius Heus etiam menſas conſu-
mimus inquit Julus.

Helleborus ⁊ Hellborū dici in recto poteſt Herba eſt purga
toria dicente Horatio in ep̄l'is Expulit helleboro morbum bi
lemqȝ meraco. Et medet̄ helleborus ſꝫm Pliniū morbis comi
tialibus. vertigini capitis Melancholicis· inſanientib9 lym-
phaticis ⁊ elephantię albę

Helluo eſt homo guloſus. Unde hic obiter connumerandi
ſunt omnes illi qui militant ſub ductu ⁊ auſpicio. Epycuri.
Et ſunt helluones Mandones. Manducones. Manſucij.
Comedones Edones Edaces. Epulones. Lurcones. Gur-
gilones. Ganeones. Glutones. Scurrę. Paraſiti. Gulones.
Phagones Ambroēs Ligurriones Labeones Nepotes Pā
phagi Latrllones Meribibi Optimibibi Multibibi

Hiulcus a um ab hiare deducitur. ⁊ eſt idem quod hians ſi-
ue patens.

Hornus a um. id eſt huius anni: vt vinum horneum eſt vinū
huius anni.

Ientaculatio eſt comeſtio ſeu refectio quę manę ante le
gitimum prandium ſumitur. Et eſt nomen verbale hu
ius verbi deponentis. Ientaculor aris

Idētidem idem quod frequenter eodm modo

Illaridare capum dicimur dū eum acu coq̄naria (cui gracilē
ta fruſta lardi ſunt inſerta) traijcimus

Imprecari eſt alicui aduerſam fortunam optare

Incretus a um. id eſt nō per cribrū excuſſus

Ingeminare eſt iterare ſiue multiplicare

Ingurgitare idē eſt qđ deuorare. ⁊ fere de potu ac de cibo. dr
Plaut9 Et plenā viui amphorā ingurgitat. Nō pro implere
Cicero in antoniū. Quum ſe cibis ingurgitauiſſet. Et venit a
gurges gurgitis. Eſt ăt gurges locus in flumie ꝓfund9 in quo
aqua ꝯtitnr ꝙ gulę inſtar ad ſe trahat

Intercapedo ē ſpaciū vl' īteruallū qđ īter aliq̄ īterpoſitū eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Intertrigo deducitur ab intero is ęre qñ ſimul mẽbra interte
rũtur ⁊ cõfricantur accedente ſudore Et ſolet hęc itertrigo plę
rũqȝ euenire hominibꝯ pinguibus inter ambulandum pręci-
pue ęſtiuis diebus

Labrum ęreum: vas eſt ęreum rotundum ⁊ ſemiconca-
uum in quod aqua ex gutturnio ſuperne dimittitur Et
vocatur alio nomine Trulla

Lacinia lacinię ſunt proprie ſciſſurę extremarum veſtium de
coris grã factę Inde laciniatę veſtes dicuntur. ⁊ accipit̃ iterdũ
pro ſciſſili linteolo

Lanius eſt idẽ qđ macellari⁹ id eſt q̃ carnes vendit ⁊ pecora
laniat id eſt ſcindit. Jñ lanionius a um Unde lanionię menſę
dicũtur in quibꝯ ſcindit̃ caro

Laternarius dr̃ ille q̃ laternas facit ⁊ laterna a lateo es ere. de
ducitur qꝛ in ea cãdela latet.

Larua a lare. hoc ẽ malo genio dr̃ Et eſt noxia inferorũ vmbra
Jñ laruale ſimulacrũ idem eſt qđ larua

Lebes eſt genus vaſis ęnei. Ouidi⁹ in heroidibꝯ Uiginti ful-
uos operoſa ex ęre lebetes

Lerna regiũcula q̃dam ẽ in arcadia a lerno rege cognoĩata a
qua fit lernęus a um. Uirgil. libro ęneidos. Lernę⁹ turbã capi
tum circumſtetit anguis

Lethargus a lethes. hoc eſt ab obliuione deriuatur. Morbꝯ
eſt quem latini corporem appellant Prouenit autem ex pitui-
ta humidiore: frigidioreqȝ cerebrum madefaciente. Accidit in
eo morbo obliuio oĩm rerum. Inde lethargicus dr̃ is qui hoc
morbo laborat

Libripens eſt ſtipis ponderandę penſator

Lychaon Caliſtonis pater arcadię rex q̃ cũ ſolit⁹ eẽt hoſpites
necare. Ioqȝ in Iouẽ hoſpitem moliret̃ in lupũ ab eo uerſus
eſt. Et lychaon a lycos qđ eſt lupus deducit̃

Lim⁹ a ũ trãſuerſum ſignificat ⁊ obtortũ. ſeu obliquũ

Lymphatici vocant̃ laruati: atqȝ inſaniẽtes

Lituus teſte Gellio. eſt virga auguralis breuis in pte q̃ robu
ſtior eſt incurua

Luſciniola eſt auicula quędam quã alio nomine philomelã
appellamus.

Luter eſt vrceolus manualis ſeu gutturnius

Machera grecę dicitur latine gladius

Mador madoris idem eſt quod humor

Mala notã habet ſignificatõem ⁊ eius diminutm̃ eſt maxilla

Malluuium: vas eſt quo lauantur manus. ſed Malluuie teſte Pompeio dicuntur aquę quibus lotę ſunt manus Sic pelluuium: vas eſt quo lauantur pedes. Et pelluuie: aquę quibꝫ loti ſunt pedes.

Mantica media correpta ē pęrula viatoria. ⁊ dr̃ mantica eo qꝛ manu geratur. ⁊ eius diminutiuũ eſt mãticula

Marſupium: pera eſt. ſeu loculus pecuniarius

Maſtigas grecę dr̃ latine verbero. Plautus. Exi e culina. ſis foras maſtigia Et venit a maſtix maſtigos: quod id ē eſt qđ flagellum. Jñ maſtigo id eſt flagello

Matella eſt diminutiuũ a matula. ⁊ eſt vas vrinarium. quod alio nomine dicitur ſcaphium

Medioxumꝰ. i. medio ꝓximꝰ a quo medioxume aduerbiũ.

Memorię proditum eſt id eſt ſcriptum eſt

Miſargyrus ꝓpriũ nomẽ viri. ⁊ interp̄tatˀ oſor argẽti

Mythos grecę latine dr̃ fabula a quo mythicus a um id ē fabuloſus. Et mythologia id eſt ſermo fabuloſus. Et epyſtola mythologica. id eſt ępyſtola fabuloſa

Mortem oppetere eſt mori.

Naſturciũ herba eſt. ⁊ nomen accępit a narium tormẽto et vocatur grecę Cardamus

Nidor dr̃ ꝓprie odor rerum aſſarum

Noſtin id eſt noſti ne?

Nummi pręſentarij ſunt nummi pręſentes. ſed nummi mutuatici ſunt nummi mutuo accępti

Nux iuglans eſt grandiuſcula nux. Et dr̃ Juglans quaſi Jouis glans.

Oedipodes thębarum rex fuit Laij filiꝰ ⁊ Jocaſtę h̄ ſphyngos ęnigmata diſſoluit. ⁊ monſtrũ interemit

Obeſus a um. id eſt craſſus: pinguis

Obolus genus menſurę ponderis. ⁊ numiſmatis

Oblitteratus a um. id eſt offuſcatus

Obſoleſcere eſt euaneſcere. ⁊ accipitˀ interdũ ꝓ palleſcere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Obſoletus a um. id eſt pallidus. ſqualidus ⁊ incomptus.
Obſtippus a um. i. rigidus: inflexibilis obtortus
Onocephalus eſt equus: ille qui habet caput pene ſimile capi
ti aſinino
Opiparus a um. i. delicatus. abundās copioſus
Opido eſt aduerbiū. ⁊ eſt idem qđ valde
Obſoniū eſt q̄cq̄d comedēdo addiẜ pani ⁊ uino
Orbis dicitur proprie corpus ſphericum habens ſuperficiez
concauam ⁊ conuexam. Et accipitur interdum pro menſa ro
tunda ⁊ orbiculari Etiam ſignificat illud menſarium inſtru/
mentum ⁊ rotundum. ſupra quod dapes ſcinduntur. ⁊ e cru/
ſtis paniceis ſimiliter aliquando fieri ſolet. Virgilius. Et vio
lare manu. maliſq; audacibus orbem. fatalis cruſti. Hoc ip/
ſum inſtrumentum ⁊ quadratum fieri ſolet. ⁊ tunc quadra ap
pellatur fitq; aliquando etiam ex pane. Virgilius. Patulis
nec parcere quadris. Juuenalis. Vt bona ſumma putes alie
na viuere quadra fit deniq; hoc idem inſtrumentum aliquan
do ex ſtanno ⁊ nonnunq̄; ex tenui ligno Et inde Orbis formať
per diminutionem Orbiculus. Sunt eñ duplices orbiculi.
ſcz menſarij ⁊ aleatorij
Orcus cognomen eſt fluuij infernalis ab orkos quod eſt iura
mentum deductum eo ꝙ per illum hoc eſt per ſtygem paludez
a qua teſte Homero profluit. Jurabant dij fabuloſi. nec peie
rare licebat. Et accipitur aliquando pro inferno. ⁊ nonnunq̄;
etiam pro plutone.
Oſiris huius oſiris vel oſiridis fuit Jouis filius ex Niobę fi
lia phoronei. Et traditur inueniſſe primus cocturam zithi id
eſt ceruiſię. Et poteſt accipi pro ceruiſia. ſicut bacchus accipi
tur pro vino

Palestritę dñr q̄ ſeſe pale id eſt luctatōe exercent
Patina genus vaſis quo dapes elixę ⁊ Juruletę in mē
ſam feruntur. Therentius Jamdudum animus eſt in patinis
huius diminutiuum eſt patella. ſcutelle ſimilis. Etiam accipi
tur pro ſcutella
Palliaſtrum eſt rude pallium ⁊ vile
Pamphagus cui eſca eſt. quicquid mandi poteſt. ⁊ interpreta
tur omnia vorans

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Papus eſt flos cardui. Lucretius. Veſtem nec plumas aui-
um: papoſq; volantes

Pegaſus: equus fuit alatus. natus ex ſanguine meduſę. q̄ ad
montem parnaſum aduolans. cum terram vngula pedis effo
deret pigin. hoc eſt fontē produxit. a quo ipſe pegaſus cogno
minatus eſt

Peniculus ⁊ penicillus quo calciamenta deterguntur. Et q̄-
bus albarum tectoriū inferunt cementarij qui dicuntur peni-
culi tectorij ⁊ fiunt ex ſetis ſuillis. Dicuntur etiam peniculi te
ctorij: manipuli ſtramenticij: quibus tectorum rimę obſtru-
untur.

Perna eſt coxa cum crure porcino ſalita. Et tā priores q̄ po
ſteriores coxe porcinę dicuntur pernę. Et ptrna alio nomine
dicitur petaſo petaſonis. Martialis. Nam mihi cum vetulo
ſit petaſone nihil

Pertica eſt idem quod ſudes

Periſtroma eſt velamē parietis varijs picturis intextū

Peſſulus dicitur quaſi paruus pes. ⁊ eſt inſtrumentum quo
hoſtium domus clauditur

Pitaciū ē portio q̄dā corij cocti. quo muniunt̄ ſola calceo⸗

Pictilis ⁊ hoc pictile. idem eſt quod pictus

Pyxis pyxidos dicitur a nō nullis buxolum. nā ex buxo bu
xola ⁊ pyxides fiunt. Ouidius. Pyxidas inuenies ⁊ rerum
mille colores

Pocillator idem eſt quod pincerna

Poſtliminium: quod q̄s adeptus eſt d̄r quom extra limina
hoc eſt terminos prouincię ſuę in captiuitate detētus: rurſus
ad ꝓpria limina reuertitur. Paulus Juriſcōſultus. Poſtlimi
nium ſcribit eſſe ius amiſſę rei recipiendę ab extraneo: ⁊ in pri
ſtinum ſtatum reſtituendę

Pulmentarium dicitur quod inter cibos ſumitur per ſimili-
tudinem pultis factum. hoc eſt quod pulmenti vicem implet
Idem eſt pulmentum. Et ponit̄ nōnunq̄ pro carnibus vl' p i
ſcibus el ixis ac iurulentis

Purulentus a um ab hoc nomine pus puris (declinatur enī
hoc nomen pus apud Cornelium Celſum) ⁊ eſt idē quod ple
nus pure id eſt ſanie

Puluinꝰ eſt quaſi lectulus quidā exiguus. lana vl' tormēto. vl' pluma. vel alio gn̄e huiuſmodi plenus quo vtimur in ſedēdo. et eius diminutiuum eſt puluillus
Putidus a um a putere ⁊ eſt idem quod fetidus
Phalaris fuit tyrānꝰ crudeliſſimꝰ. q̄ hoīes in ereū thaurꝝ cōiectos ſuppoſitis ignibus horridiſſime torſit
Phanū idem eſt quod templum
Phyton phytonos: ſerpens immenſe magnitudinis. quem apollo ſagittis ſuis cōfeciſſe fabulatur
Phucus color q̄dam ē purpureus. Jn̄ phucatus a um
Precox precocis: quod preter morem citius mateſcit. quod et precoquum appellatur.
Promus dicitur ille qui promit vinum vel ceruiſiam ex vaſe vinario vel ceruiſiario Et per compoſitionem dicitur ſubpromus quaſi ſub principali promo. ſicut ſubcoquus dicitur ille qui eſt ſub principali coquo
Prominere eſt vltra eminere. Jn̄ dentes dicuntur prominentes qui vltra labra eminent
Quadrige meritorie dicuntur que queſtus gratia locant aut conducuntur. Unde equus meritorius eſt equus conducticius.
Reciprocus a um. id eſt repetitus: ſiue in ſeipm̄ reflexus Et reciprocare repetere vel in ſeipm̄ reflectere
Rictꝰ a ringere qd̄ ē roſtrū torq̄re qd̄ canes faciūt qn̄ latraturi ſunt. hinc rictus ꝑ patēte roſtro ſiue ore ponitur
Rheumatiſmus eſt fluxio rheumatis id eſt pituite
Saccarū nihil aliud eſt q̄ȝ mel in harūdinibus collectuȝ candidum ac fragile. ⁊ in cibis omnis generis expetitum. ita vt locū prouerbio dederit. nulluȝ cibi genus. ſaccaro nō condiri. ⁊ vulgo zucarū vocatur
Salinū: vaſculū in quo ſal tenet ad menſe vſum
Salebre ſunt lapides ſup quos in vijs trāſitur. Jnde ſalebroſus a um. id eſt lapidoſus
Sartago idem eſt quod frixorium: ſiue patella
Satin id eſt ſatis ne?
Sella id eſt ſedes Seſquipede longior. id eſt pede ac ſemipede longior Siet pro ſit.

Socordia id eſt ignauia. quaſi ſine corde
Solea idem eſt quod crepida. ſꝫ ſolea ferrea eſt illud ferramē
tum quod ſuffigitur pedibꝫ equorū
Subſelliū idem eſt qđ ſella ſeu ſedes
Subſequūdarius a um id eſt extra ordinarius
Suffarcinatꝰ a um. i. oneratꝰ ſeu grauatus aliquo onere
Supina ꝑcraſtinatio eſt pigra dilatio. Hoc eſt dilatio ꝓue
niens ex pigricia hominis
Supinatus a um id eſt ſurſum elatus
Suppetias ferre id eſt auxilium ferre
Sura eſt poſterior ꝑs cruris infra genua
Scaber a um id eſt ſordidus ſeu immūdus
Scalprus ⁊ ſcalprum declinari poteſt. Et diminutiue ſcapel
lus ⁊ ſcapellum. ⁊ eſt inſtrumentum ferreum. alias Celtis ap
pellatum. ⁊ ponitur hic ꝓ paruo cultro
Scipio dr̄ ꝓprie baculus. Et eſt etiā cognomē cuiuſdā Mar
celli impatoris romanorum
Sciſſilis ⁊ hoc ſciſſile id eſt lacer a um
Scopa eſt qua pauimentū domus verrimus
Scutula genus vaſculi rotūdi ſemicōcaui. Lucillꝰ. Et ſcutu
lam ligneam in cerebꝝ fixit
Stacte ſtactes grece dr̄ latine gutta. ⁊ eſt quoddam genus o-
doramenti ſeu aromatis
Stater ſtateris eſt genus numiſmatis ⁊ fiebat quondam taꝫ
ex auro q̄ꝫ argēto. Nunc autem fit ſolum ex argento: vt patet
in ſtatere anglicano. ⁊ item in ſtatere Colonienſi
Scrupus idem eſt quod calculus ſeu acutus lapillus. Inde
ſcruposus a um.
Specimē ſtulticie eſt exemplū vel ſignū ſtulticie
Sphynx mōſtroſum aīal eſt. Auſonius. Sphynx volucris
pennis pedibus fera: fronte puella.

Tabellarius eſt litterarum perlator quem greci Gram-
matophorum vocant
Tapetum eſt velamen picturis intextum. Et dicitur alio no-
mine ſtratorium.
Teſſera cuius diminutiuum eſt teſſela. id eſt quod ex omni ꝑ-
te quadratum eſt. Et accipitur pro talo luſorio. Inde teſſela -

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

tim id eſt quadratim
Tetraſtichon carmē: eſt carmē quattuor ꝟſuum
Timen id eſt times ne:
Tinna genus eſt vaſis
Tintinabulum eſt illud inſtrumentum ęneum ꝛ ſonorum: qđ vulgo nola dicitur.
Ticio ticionis eſt fuſtis in ſummitate aduſtus
Tonſutus a um eſt vſqꝫ ad cutem tonſus
Tonſtrina eſt officina tonſoris
Torpor morbus ille quem greci lethargum appellant. ꝛ ponit̄ interdum pro deſidia
Torris eſt idem qđ teda in ſummitate aduſta
Tormentū ſtupę nihil aliud eſt q̄ꝫ ſtupa torta
Tuber tuberis eſt tumor quidam in carne ꝑueniens ex collectione malorum humorum
Tunica interula ſupra quā alia veſtis habetur
Vas condimentarium in quo aliquid condiri ſolꝫ. vnde oliuę conditanee dicuntur quę ſunt conditę in vaſe aliq̄
Vegetus a um. i. incolumis ſeu robuſtus
Velites expediti erant ad pugnam milites. Inde velitari a velitum congreſſione formatum verbum eſt. Et ponitur pro pugnare.
Verruca dicitur ſupereminens veluti globulus durior in corpore hominis. Inde verrucoſus a um id eſt verrucis plenus. Inde verrucaria herba quę verrucas tollit: ꝛ alio nomine dicitur heliotropium
Verſicolor dicitur quaſi varij coloris
Vertigo vertiginis idem eſt quod circumrotatio: vt vertigo cęli. Etiam eſt morbus capitis, quom verti ea videntur quę cernimus.
Veſtis ſtragula idem eſt qđ ſtragulū. Eſt aūt ſtragulū operimentū lecti diuerſis picturis intextum
Veſtibulum eſt locus ante ianuam domus vacuus per queꝫ a via ad ędes itur.
Vetulum vinum eſt vetus vinum
Viaticum dicitur quicquid iter agendi cauſa eſt neceſſarium
Vñ eſt illud ꝓuerbiū. Suā cuiqꝫ artē ꝓ viatico eſſe

Vimen quaſi vincimen: ⁊ eſt omne virgultum molle ⁊ ad li-
gandum aptum. Jn̄ vimineus a um
Vltro citroqꝫ id eſt huc atqꝫ illuc
Vmbo media pars clipei eſt
Vrna dicta ꝙ vrinat᷑ in aqua haurienda
Vrinari em̄ eſt mergi in aquá. ⁊ alio nomine dꝛ ſitula
Vrna etiam eſt genus menſurę
Vuapaſſa dꝛ illa quę in ſiccādo paſſa eſt ſolem
Vuidus a um hic idem eſt qđ madidus
XEnodochium grecę dicitur latine hoſpitiuꝫ receptacu-
lum. hoc eſt hoſpitale.

Et ſic eſt finis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 31